ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Στόν ἥλιο, τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς!
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 18

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ἀλωνάρης 24 Τρίτη
1923. Ἀν. ἡλ. 5.24 — Δύσ. 7.31

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ

Συνδρομή χρονιάτικη δραχμές ἑκατό

Τό φύλλο 1 Δραχμή

ΤΟ ΣΚΥΛΛΟΛΟΪ

Οἱ παλιοελλαδίτες ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Ἐπανάσταση ἔβαλε κάτ' ἀπ' τὰ ρουθούνια τους τὴν παλαμίδα τῶν ἐκλογῶν ἔχουν πάθει ἐκλογικὸ ντελίριο. Κάθε ἀσυμαντότητα κὶ ψηλοκαπελομένη μηδενικούρα τοῦ κόμματος νῶν Βενιζελικῶν καὶ τοῦ κόμματος τῶν Βασιλικῶν, ἀνεσήκωσε τὸν ποδόγυρό της ἔβαλε τὰ χέρια στὴ μέση καὶ βγῆκε μέσα στὴ γειτονιὰ τῆς Δημοσιογραφίας καὶ στριγλίζει, νευριάζει, τσιρίζει, κορδακίζεται, βρίζει, ἀφρίζει καὶ σελινιάζεται. Κάθε κομματαρχίσκος, κάθε τσελιγκάρχης, κάθε σπουδαῖο κεφάλι ἀπὸ κεῖνα ποὺ παράδωκαν τὴν Ἑλλάδα στὴ συμμορία τῶν Κωνσταντίνων καὶ τῶν Γυπαραίων, ταμπουρώθηκε πίσω ἀπὸ μιὰν Ἀθηναϊκια φημερίδα καὶ λέει «ἄλλα τῶν ἄλλῶν». Τὸ χαρτὶ δυστυχῶς φτήνινε. Οἱ φημερίδες τῆς Ἀθήνας ἔγιναν σιντόνια, κέτσι κάθε χαραμαφᾶς πολιτικατζῆς ἔχει μπόλικο τόπο γιὰ νὰ ξαπλώσει ἀπλόχωρα τὴ λογοδιάρροια τοῦ κομματικοῦ του φανατισμοῦ καὶ τὴ λερμπαλερικὴ σοφία τῆς πειρασμένης του φατρίας, ποὺ ξερογλύφεται γύρου στὸ καζάνι τοῦ Ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ κάθε φορὰ ποὺ θὰ μυρίσουν ἐκλογές. Ἀνεγουλιάζει βέβαια καθένας ποὺ θὰ τολμήσει νὰ ἔμπει μέσα σαύτὴ τὴν βρώμικη λίμνη τῆς κομματικῆς κοπρολογίας, καὶ γιομίζει ὀργὴ καὶ ἀηδία. Αὐτοὶ εἶναι ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὴν κοινὴ Γνώμη τοῦ συφοριασμένου αὐτοῦ Ἔθνους, αὐτοὶ εἶνε ποὺ τοῦ δίνουν κάθε μέρα ἀντὶ πενῆντα λεφτῶν τὸ ἀφιόνι τῆς δημοσιογραφικῆς τους στρεψοδικίας, ποὺ σκοτώνουνται καὶ σκοτώνουν γιὰ νὰ δείξουνε στοὺς ἀναγνῶστες τους τὸ ἄσπρο-μαῦρο, τὸ ἁπλὸ-πολύπλοκο, τὸ ἄσκημο-ὄμορφο καὶ τὴ νύχτα μέρα. Κι' ὅλο αὐτὸ τὸ σκυλολόϊ ξεχνᾶ πῶς χρόνια τώρα τρέφεται μὲ τὰ κρέατα αὐτουνοῦ τοῦ χαριτωμένου «κυρίαρχου λαοῦ», χρόνια τώρα πίνει ἀπ' τὸ αἷμα του, χρόνια τώρα κοπρίζει τὰ χωράφια του μὲ τὰ κουφάρια τῶν παλληκαριῶν του.

Ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 22 πίστεψε μὲ ὅλη τὴν ἀφέλεια τῶν τιμίων ἀνθρώπων πῶς μποροῦσε ἀνάμεσα στὰ φανατισμένα στρατόπεδα τῶν δυὸ ἀλληλοφαγωνομένων κομμάτων νὰ στηρίξει ἕνα τρίτο ἐπίπεδο. Καὶ πάνου σαὐτὸ νάνταμώσουν σὲ μιὰ κοινὴ γενναία προσπάθεια ὅλοι οἱ Ἕλληνες ποὺ δὲν τοὺς ἐνδιαφέρουν οἱ λεπτομέρειες καὶ τὰ προσωπικὰ πάθη παρὰ μονάχα τὸ γενικὸ καλό. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ποὺ τὰ παθήματα τοὺς γενήκανε μαθήματα. Καὶ μαὐτὸν τὸ σκοπὸ ἔκανε τοὺς Συνδέσμους τῆς Ἐθνικῆς Σωτηρίας. Αὐτὸ ξυνοφάνηκε τώρα καὶ σὲ πολλοὺς βενιζελικοὺς τζελλιγγάδες τῆς Παλιᾶς Ἑλλάδας. «Καλὰ, κιέμεῖς; Ἐμεῖς οἱ πρωτοφιλελεύθεροι; Ἐμεῖς τὰ πρωτοπαλλήκαρα τοῦ Βενιζελισμοῦ, νὰ μὴ λογαριαζούμαστε; Ἐμεῖς. Μονάχα ἐμεῖς πρέπει νὰ διοικήσουμε τὸ Κράτος!» Αὐτοί. Καὶ νὰ ποιοὶ εἶναι αὐτοί. Ὁ κύριος Εὐστράτιος Κουλουμβάκης. Εἶναι ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τοῦ σάπιου Βενιζελισμοῦ. Τὸ ἐσιαντιγιὸν — σαν — βαλέρ. Αὐτοὶ εἶναι ποὺ κατάφεραν νὰ κάνουν μισητὸ στὸν τόπο τους ἀκόμα καὶ τὄνομα τοῦ κόμματός τους. Αὐτοί. Ποὺ ὅσο ἔλειπε ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος στὴν Εὐρώπη, πολεμώντας στήθος μὲ στῆθος τοὺς ὀχτροὺς τοῦ Ἔθνους στὸ διπλωματικὸ μέτωπο, ὀργίασαν—σὰν Κωνσταντινικοὶ—στὴν Ἀρχή,—ἐκμεταλλεύτηκαν —σὰν Κωνσταντινικοὶ — τὴν ἐξουσία, χώθηκαν ὡς τ' αὐτὶ —σὰν Κωνσταντινικοὶ—στὴ συναλλαγή, ρήμαξαν—σὰν Κωνσταντινικοὶ—ὅλες τὶς ὑπηρεσίες.

Αὐτοὶ ποὺ παράδωκαν τὴ χώρα δεμένη χειροπόδαρα στὰ στίφη τῶν Κωνσταντίνων, τῶν Καραγιαννηδων, τῶν Ζεγγινιδων. Αὐτοὶ ποὺ δὲ βρέθηκε ἕνας τους μὲς τὴν ἄτιμη ἐκείνη Ἐθνοσυνέλευση νὰ φωνάξει τὴν ἀλήθεια, καὶ νὰ τὴν ὑψώσει μπροστὰ στὸ Παγελλήνιο χρωματισμένη ἐν ἀνάγκῃ μὲ τὸ αἷμα του. Αὐτὰ τὰ εἴδωλα τὰ ἡλίθια τῆς Βουλῆς, ποὺ ἄκουγαν ἀμίλητα καὶ ἄγαντρα τὴ συζήτηση γιὰ τὴ γυναίκεια ψῆφο καὶ γιὰ τὸ «ἀνεκτὴ ἢ ἐλευθέρα» τῶν μαγγουράδων τοῦ Στράτου καὶ τοῦ Γούναρη τὶς παραμονὲς τῆς φριχτῆς Παγελλαδικῆς καταστροφῆς. Αὐτοὶ ποὺ παίζανε τὸ ρόλο πολυθρόνας μὲς τὸ Κοινοβούλιο καὶ μὲς τὸν Τύπο, ὅταν Ἕλληνες ὑπουργοὶ κάνανε τὸ γραμματοκομιστὴ τῶν Τούρκων πατριωτῶν. Αὐτοὶ εἶνε ποὺ θέλουν νὰ κάνουν μονοπῶλι τοῦ ἅλατος τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ γαυγίζουνε ἀνάμεσα στὰ πόδια τῆς Ἐπανάστασης, τὴ στιγμὴ ποὺ ὅλα τὰ συντηρητικά, τὰ βασιλόφρονα, τὰ Μενιδιστικὰ στοιχεῖα ὅλης τῆς Παλιᾶς Ἑλλάδας, στριμώχνουνται γύρω στὶς ἄδοξες μπότες τοῦ στρατηγοῦ Μεταξᾶ, γιὰ νὰ γκρεμίσουνε τὸ ἔργο τῆς Ἐπαναστάσης τὸ ἀνορθωτικό, τὸ ἔργο τὸ ἐξαγνιστικό, τὸ ἔργο τό δημιουργικό. Ἐμεῖς οἱ νεοελλαδίτες δὲν ξέρουμε ἀκόμα ὡς ποῦ ἔχει φτάσει ἡ πολιτικὴ σαπίλα τοῦ παλιοελλαδίτικου σύνολου. Μὰ ἂν στὶς ἐκλογές ποὺ θάρτουν ἀποδειχτεῖ πῶς καμμιὰ προσπάθεια ὅλου αὐτοῦ τοῦ σύνολου δὲν ἐκδηλώνεται γιὰ νὰ σηκώσει πιὰ τὸ σβέρκο του πιὸ ψηλὰ ἀπ' τὸ βοῦρκο ποὺ μέσα του τὄχωσαν οἱ κομματικοὶ φανατισμοί. Ἂν ἀποδειχτεῖ πῶς τό αἷμα μας χύθηκε μάταια πάνου στὴ ξεθωριασμένη πορφύρα τῆς Δυναστείας ποὔκατσε σὰν κακὸς δαίμονας πάνου στὰ στήθεια τοῦ Ἔθνους. Ἂν ἀποδειχτεῖ πῶς τὸ τελευταῖο τρομερὸ γκρέμισμα μὲ τὰ τόσα ἀθῶα θύματα καὶ μὲ τὶς τόσο μεγάλες ὑποχρεώσεις ποὺ μᾶς δημιούργησε, δὲ συγκίνησε καθόλου τὰ γενροφάγα κοράκια τῆς Ἀθήνας, αἴ τότε θὰ γίνει ἡ τελευταία, ἡ σωστὴ, ἡ πραγματικὴ Ἐπανάσταση. Ἡ Ἐπανάσταση τοῦ γεροῦ τμήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Σώματος ἐνάντια στὸ σάπιο στὸ μπυασμένο, στὸ βρώμιο μέρος. Καὶ θὰ τὸ κόψει ἀλύπητα καὶ θὰ τὸ πετάξει. Τότε τὸ «Ψυχικὸ» ποὺ εἶδε στὰ χώματά του τὴν Ἑλλάδα νὰ κάνει τὴν πρώτη μεγάλη χειρονομία τοῦ αὐτοκαθαρμοῦ, θὰ δῇ τὴν ἴδια χειρονομία σὲ πλατειὰ κλίμακα. Καὶ οἱ κάνες τῆς Λαϊκῆς Δίκης δὲ θάναι στραμμένες αὐτὴ τὴ φορὰ μονάχα μέσα στὸ Κωνσταντινικὸ Συγκρότημα.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΛΕΣΒΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Ἀνακοινωθὲν

Κυκλοφοροῦνε φῆμαι πῶς ἐστάλθηκαν ἀπειλητικὲς ἐπιστολὲς σὲ διαφόρους συμπολίτες, καὶ πῶς οἱ ἐπιστολὲς αὐτὲς προέρχονται ἀπὸ τὴν τάξη τῶν ἐφέδρων. Ἐπίσης μερικοὶ κακοήθεις συνοφάντες γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν σκοποὺς κρυφοὺς καὶ καθαρὰ ἰδιοτελεῖς, διαδίδουν φοβερὰ καὶ τρομερὰ πράγματα εἰς βάρος τῶν Σ. Ε. Σ. τῆς Λέσβου. Γιὰ ὅλα αὐτὰ δηλώνουμε:

1) Πῶς μ' ὅλο ποὺ ἡ τάξη τῶν ἐφέδρων — σὰν κάθε ἄλλη τάξη — θἔχει φυσικὰ ἀνάμεσα της σὲ μικρότερη ἔστω ἀναλογία καὶ ἄτομα ποὺ δὲν ξεύρουν τὰ καθήκοντά τους ἀντικρυ στὴν τιμὴ καὶ στὸν ἀνθρωπισμό, ὅμως εἴμαστε βέβαιοι πῶς οἱ ἄτιμες αὐτὲς πράξεις δὲν εἶναι καμωμένες ἀπὸ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας.

Ὁ Σ. Ε. Σωτηρίας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἔντιμους πολεμιστὰς κι' ὄχι ἀπὸ κλέφτες «ὄιε κι ἀπὸ τραμποῦκους.

2) Πῶς ὁ Σ.Ε.Σ. βοηθεῖ τὴν ἀστυνομία μὰς γιὰ ν' ἀναπαλυφθοῦν καὶ νὰ τιμωρηθοῦν παραδειγματικὰ οἱ ἄτιμοι ἐπιστολογράφοι.

3) Πῶς ξέρουμε πολὺ καλὰ ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ χολοσκάνουν φοβερὰ γιὰ τὴν δυνατὴ ἕνωση ποὺ ἔκαναν οἱ ἔφεδροι τοῦ Νομοῦ γύρω στοὺς Συνδέσμους Ἐθνικῆς Σωτηρίας ποὺ ὁ σκοπὸς τους εἶνε χιλιοειπωμένος καὶ ἀνεγνωρισμένος: Ἀπ' τὴ μιὰ μερὰ νὰ βουλεύουν γιὰ τὴν ἐπικράτηση τοῦ ἀνορθωτικοῦ πνεύματος τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 22 κι' ἀπ τὴν ἄλλη νὰ βουλεύουν γιὰ τὴν ἐπόβλωση τῶν πολλῶν καὶ δυσκολογιάτρευτων πληγῶν ποὺ ἀφῆκαν στὸ κορμὶ καὶ στὴν ψυχὴ τῶν ἐφέδρων οἱ πόλεμοι τῶν 10 χρονῶν ποὺ κάνανε γιὰ τὴν σωτηρία ὁλονῶν.

Τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς οἱ Σύνδεσμοι τοὺς κυνηγάνε νόμιμα, μοναχὰ νόμιμα καὶ πάντοτε νόμιμα. Ὅποιος ἐνεργεῖ ἔξω ἀπ' τοὺς Νόμους εἶναι ἐχθρὸς τῶν Συνδέσμων τῶν ἐφέδρων. Μὰ κι' ὅποιος προσπαθήσει μὲ τὸ θαρρὶ καὶ ἀνάνδρα μέσα τῆς συκοφαντίας νὰ δοκιμάσει νὰ μᾶς διασπάσῃ γιὰ νὰ πετύχῃ δικούς του σκοποὺς εἶναι κι' αὐτὸς ἐχθρὸς τῶν Συνδέσμων.

Καὶ κάθε τέτοιον ἐχθρὸ οἱ Σύνδεσμοι θὰ τὸν κυνηγήσουνε μὲ ὅλα τὰ νόμιμα μέσα ποὺ δίνει ἡ Πολιτεία. Γιατὶ ἔχουνε τὴν ἀξίωση οἱ Σ.Ε.Σ. τῆς Λέσβου νἆναι σεβαστοὶ ἀπὸ ὅλους.

Μυτιλήνη τῇ 22 Ἰουλίου 1923.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ

Ξ. ΑΜΜΑΝΙΤΗΣ
ΣΤΡ. ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ
Ε. ΚΛΗΜΗΣ
Σ. ΚΡΗΤΙΚΑΣ
Α. ΣΚΟΥΦΟΣ

---

(16) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(Συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

Σήμερα ὅλοι οἱ φαντάροι ἔχουνε σφραγισμένο τὸ πρόσωπο μὲ μιὰ πολὺ παράξενη μυστικοπάθεια. Κανένας δὲ σὲ κυττάει ἀτάματα. Κουλουριασμένοι στὶς φωλιές τους, μισόγυμνοι καὶ πολὺ λεροί, κρυφοκουβεντιάζουνε, συλλογισμένες κι' ὀξιολύπητες παρέες. Ἔχουνε χαμηλωμένα στὴ γῆς τὰ σκονισμένα ματόφυλλα καὶ σκαλίζουνε τὰ χώματα μὲ τὰ χοντρά τους νὰ νύχια. Μᾶσὰν κάνει νὰ τοὺς κοντέψει κανένας βαθμοφόρος, σωπαίνουνε ὅλοι καὶ κλειδόνουνται μέσα στὸν ἑαυτό τους. Ἀπομένει ἐκεῖ μέσα καλὰ ταμπουρωμένη ἡ τυραγνισμένη τους ψυχὴ καὶ σὲ κατασκοπεύει πίσ' ἀπ' τὰ μάτια τους, σὰν πίσω ἀπὸ δυὸ παραθυράκια. Ἀπ' ἐκεῖ σὲ κρυφοβλέπει ὑποπτα. Σχιδὸν ὀχτρικά.

Συνέβηκε ἕνα πρᾶμα πολὺ σπουδαῖο, ποὺ συγκίνησε ἔτσι τὴν κακοκοιριασμένη κοινωνία τῶν ζωντανοθαμμένων ποὺ ἀποτελοῦμε. Μιὰ συντροφιὰ συνάδερφοι ποὺ τοὺς εἶχανε στείλει κάτου στὴ μεγάλη πολιτεία τοῦ Μοναστηριοῦ γιὰ ἀγγαρεία, ἔφυγαν καὶ δὲ μεταγύρισαν πιά. Εἶναι δεκαπέντε, μένα δεκανέα μαζύ τους. Τὄκασαν γιὰ τὴν Παλιὰ Ἑλλάδα. Ἐκεῖ τοὺς λιποτάχτες τοὺς δέχονται καὶ τοὺς περιποιοῦνται περίφημα. Ὁ κίντυνος εἶνοι μονάχα ὡς ποὺ νὰ περάσει κανένας τὶ σύνορα τοῦ ἐπαναστατημένου μέρους τοῦ Κράτους.

Πόνου σαὐτὸ, μοῦ μήνυσε κιὸ Μιχαλάκης ὁ Γιγενιτης νὰ πάω στὸ μπρί του γιὰ κάτι πεῖχει νὰ μοῦ πεῖ μυστικό. Τὸν θυμᾶσει τὸ Μιχαλάκη. Ἐκεῖνο τὶ ὀδύνατο παιδὶ ἀπ' τὴ γειτονιὰ μας, ποὺ ὑπηρετοῦσε στὴν ἴδια Τράπεζα μαζί σου, στὸ τμῆμα τῆς Ἀλληλογραφίας. Εἶναι ἕνας ἄθρωπος «μισὴ μερίδα» ὅπως λένε οἱ φαντάροι. Τὄνομά του στέκεται σὰν σατυρικὸ ἐπίγραμμα στὸ κούτελό του. Τώρα ὀδυνάτισε ἀκόμα πιὸ πολύ. Ὅσο εἶναι βολετὸ νὰ δυνατίσει ἕνας ἄνθρωπος ποὺ μόνο ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμα πέσει στὸ κρεββάτι τοῦ θανατά. Σίρθηκε ὅπως μπόρεσα στὰμπρί του. Δηλαδὴ, ἀμπρὶ κυρίως δὲν ἔχει. Ἔσκαψε μονάχα τὸ χῶμα κ' ἔκανε ἕνα λόκκο σὰ μνημοῦρι. Κατόπι τέντωσε ἀπὸ πάνου τὰντίσκηνό του, κιαὐτὸ ἦταν ὅλο. Κουλουριαστήκαμε σὰ φείδια γιὰ νὰ χορέσουμε κοὶ δυό μας. Τώρα ἔγινε ἀκόμα πιὸ ξαρωμένος ἀπ' ὅτι τὸν ἤξερες, καὶ τάφτιά τιυ αεγγίζουν σὰ νἆναι ἀπὸ ψιλὴ τζελατίνα. Μόνο τὸ μάτια του μεγάλωσαν ἀκόμα πιὸ πολύ. Τόνε ρώτησα ἂν ἔχει ἀκόμα τὸ κουράγιο νὰ γράφει σονέττα ὁμοιοκατάληχτα σὲ ὅλο τὸ ὑυλικὸ προσωπικὸ τῆς Τράπεζας, χωρὶς ὡς τόσο νὰ τὰ καταφέρει νἀλλάξει τὴ φωτογραφίτσα τοῦ Παλαμᾶ ποὔχε στὸ κοπάκι τοῦ ρωλογιοῦ του. μὲ καμμιὰν ἄλλη, λιγώτερο μαλλιαρὴ καὶ περισσότερο δροσερή, φάτσα. Χαμογέλασε θλιμένα· χαμογέλασαν δηλαδὴ μονὰχὰ τἀναιμικά του ψηλογραμμένα χείλη ἀνάμεσα στὰσκυμοφυτρωμένα του τὰ γένια. Μοῦπε ἥσυχα.

— Θὰ πεθάνω ἐδῶ πέρα.

— Νὰ σοῦ πῶ. Μὲ τέτιο ταβάνι ποῦναι πιὸ τρασπαρὰν ἀπ' τοῦ Καραγκιόζη, τὸ πιστεύω κ' ἐγώ, ποῦ εἶπα Φτάνει νὰ τὸ θελήσει κάποιο ξεμισκελίδι ἀπὸ μιὰν ἔκρηξη, ἢ μιὰ ρόγα μολύβι ἀπ' τὶς ἐγκαιροφλεγεῖς. Γιο πές μου, μωρέ. Δὲ φοβάσαι ἐδῶ κάτου ἀπ' ταντίσκηνο;

— Στὴν ἀρχὴ φοβόμουνα. Μοῦπε. Κάθε ὀβίδα ποὺ σφύριζε, κάθε σκάσιμο, κάθε βουητὸ ποὺ περνοῦσε ἀπ' τὸν οὐρανὸ, θαρροῦσα πῶς θὰ

ΜΥΤΙΛΗΝΕΪΚΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΟΥΝ ΟΙ Σ.Ε.Σ.

Καὶ τώρα καὶ πάντα ἐμεῖς θάμαστε οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς δύναμης καὶ παλληκαριᾶς. Γι' αὐτὸ εἶναι στραμμένα καταπάνου μας λοξὰ κεὶ μᾶς παρακολουθοῦνε, βλέμματα ὕπουλα, βλέμματα ἐχτρικά, βλέμματα γιομάτα ὑποκρισία. Γυρεύουνε αἰτίες κι' ἀφορμὲς νὰ μᾶς τσούξουνε, νὰ μᾶς προσβίλλουν, νὰ μᾶς χτυπήσουν, νὰ μᾶς λυπήσουν κατὰ ἀρδη. Ἡ μεγάλη μας ἀποστολή, ἡ τίμια κι' ἁγνὴ ἐθνικὴ καὶ κοινωνική μας δράση, θὰ νάναι ἡ ἀδιαπέραστη ἀσπίδα μας, ἐνάντια στὰ βλέματα τοῦτα ποὺ σπάζουνε φαρμάκι.

Στὰ μάτια τοῦ λαοῦ οἱ Σ. Ε. Σ. μὲ τὴν ἀφταπάρνηση ποὺ δουλέβουνε καὶ γιὰ τὰ γενικὰ καὶ γιὰ τὰ τοπικὰ συμφέροντα, κερδίσανε κάποιαν ἐχτίμηση κάποιαν ὑπόληψη καὶ κάποια μπιστοσύνη.

Πρέπει νὰ διαλαλήσουμε ὅλοι μὲ μιὰ φωνὴ πὼς ἔχουμε στέρια κι' ἀσάλευτη ἀπόφαση, νὰ φανοῦμε καὶ τόρα καὶ στὸ μέλλο ἄξιοι τῆς ἐχτίμησης, τῆς ὑπόληψης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης ἀφτῆς ποὺ μᾶς περιέβαλε ὡς τὰ σήμερα ὁ λαός.

Πρέπει νὰ γίνουμε ὅλοι στὰ μάτια τοῦ λαοῦ ἀστραποβόλα πελέκια, ποὺ θὰ κόψουμε σύρριζα κάθε πολιτικὴ πρόληψη ποὺ θὰ κλαδέψουμε τὸ δέντρο τὸ κοινωνικὸ ἀπὸ κάθε ξερὸ καὶ σάπιο παρακλάδι. Πίσω ἀπὸ κάθε πράξη ἐθγενικὴ καὶ κάθε παλληκαρίσια χερονομία ποὺ θάχει σκοπό της νὰ ξαναχαινουριώσει κάθε διεφθαρμένο χαραχτῆρα, καὶ κάθε ἔκφυλη ψυχή, πρέπει νὰ κρύφτεται τώρα καὶ μπρὸς ἡ ψυχὴ τῶν Σ. Ε. Σ.

Οἱ Σύνδεσμοι Ἐθνικῆς Σωτηρίας πρέπει νὰ προσπαθήσουνε συστηματικὰ νὰ ἐξαλείφουνε ἀπ' τὶς ψυχὲς τῶν ἐφέδρων ὅλες τὶς πρόληψες.

Ἂς μάθουμε μιὰ γιὰ πάντα πὼς τὰ εἴδωλα ποὺ κρύβουνται μὲς στὰ παλάτια, δὲν εἶναι τόσο φοβερά, ὅσο οἱ ἀφανέρωτοι τυραννοι ποὺ κρύβουνται μὲ στὶς ψυχὲς ὁλονῶς μας καὶ λέγωνται **πάθη πολιτικά**· ἀπ' τοὺς τυράννους ἀφτοὺς ἄς φυλάξουμε τὶς ψυχὲς καὶ τὶς δικές μας καὶ τῶν πολιτῶν.

Τὸ πάθη τοῦτα δὲ σκοτώνουν μονάχα τὶς ψυχὲς ἀφτῶν πῶχουν θρονιάσει μέσα τους. Σκοτώνουν ὁλάκαιρο τὸ Ἔθνος. Εἶναι καιρὸς νὰν τὰ διώξουμε ἀπ' τὶς ψυχές μας, γιὰ νὰ μπορέσουμε σὰν καλὰ ἀδέρφια νὰ διαλέξουμε τίμιους καὶ ἠθικοὺς ἀντιπροσώπους.

Ἂς προσέξουμε καλὰ κι' ἄς μὴν ἀφήσουμε νὰ μᾶς γελάσουνε πάλι ἀνθρωπάκια σὰν καὶ κεῖνα ποὺ μουντζουρώσανε 10 χρονῶν κόπους πολεμικοὺς καὶ θριάμβους. Ἀφτοὶ πρέπει νὰ λείψουνε ὁλότελα. Εἴμαστε **Ἐπανάσταση** πόχει συναίστηση τῆς δύνομής της, καὶ τοῦ ἀγνοῦ καὶ τίμιου σκοποῦ της, γιὰ τὸν ὁποῖον θὰ διαθέσει ὅλη τὴ δύναμή της.

Δὲν πρέπει νὰ περιορίζουμε τὴ δράση μας. Οἱ Σύνδεσμοι Ἐθνικῆς Σωτηρίας δὲν εἶναι σωματεῖο μπακάλιδων. Εἶναι ἡ γενιὰ ποὺ πρέπει νὰ πάρει στὰ χέρια της τὸ μέλλο τῆς φυλῆς, εἶναι ἡ γενιὰ ποὺ θὰ γίνει ὁ νεκροθάφτης τῶν παληῶν φαύλων ἰδεῶν, εἶναι ἡ γενιὰ ποὺ θὰ γίνει ὁ Ἀπόστολος σὲ καινούριες ἰδέες γερὲς καὶ ἠθικὲς κι' ὡραῖες.

Στὸ περασμένο του ἄρθρο ὁ ἀγαπημένος Θείλπης Λεφκίας τὸ λέει καθαρὰ πὼς ἀφτὴ τὴν κατέφθυνση πρέπει νὰ δώσουμε στοὺς Σ.Ε.Σ.

Δὲν πρέπει νὰ παίζουμε μὲ τὶς λέξες καὶ νὰ λέμε **ἔρανο τὴ ζητιανιὰ** καὶ τὴ **σκλαβιὰ νομοτάγεια.**

Ἀφτὸ τὸ παιχνιδίκι πρέπει νὰ πάψει γιατὶ εἶναι ἀνήθικο γιατὶ δὲν τὸ θέλουμε γιατὶ δὲ μᾶς συφέρνει. Ἡ θέληση μας εἶναι νἀλλάξουν συθέμελα οἱ χρεωκοπημένες πανάρχαιες ἰδέες, καὶ οἱ ἀκάθαρτες πολιτικὲς πεποίθησες νἀντικατασταθοῦν. Θέλουμε νὰ δημιουργήσουμε ἕνα καθεστὼς ποὺ νὰ ταιριάζει στὴν ἐκλογή μας καὶ νἆναι σύφωνο μὲ τὰ σημερινά μας ἤθη μὲ τὶς σημερινές μας ἀνάγκες. Ἀφτὸ θέμε νὰ ἐπιτύχουμε, ἀλίμονο δὲ σὲ κείνους ποὺ θὰ θελήσουν νὰ γίνουνε μπόδια στὶς ἐθγενικές μας τοῦτες προσπάθειες. Ἀλίμονό τους.

Παλιόκηπος. *Μ. Μίδης.*

Ἕνα δίκιο παράπονο τῆς Ἐρεσσοῦ

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Πληροφορούμεθα πὼς ἡ Κυβέρνηση διέθεσε 1 1)2 ἑκατομμύριο δραχμὲς γιὰ τὴν ὁδοποιία τοῦ νησιοῦ μας. Καὶ βλέπουμε στὶς Ἐφημερίδες νὰ γίνεται πάλι πολὺς λόγος γιὰ δρόμους, ποὺ μποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν καὶ ὡς δρόμοι πολυτελείας. Γιὰ τὴν δική μας ὅμως περιφέρεια, ποὺ κανέναν ἄλλο δρόμο δὲν ἔχει ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μονοπάτια τῶν κατοικιῶν, κανένας ἀκόμα λόγος δὲν γίνεται, καὶ τοῦτο ἐνῷ ἔχουμε τὴν ὑπόσχεση τοῦ κ. Παπανδρέου, ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅτι τὸ πρῶτο κοντύλι ὁδοποιίας, ποὺ θὰ δοθεῖ στὸ νησί μας, θὰ διατεθεῖ γιὰ τὸν δικό μας δρόμο.

Θέλουμε νὰ πιστέψουμε πὼς δὲν ξεχάστηκαν ἀκόμα οἱ ἐπίσημες αὐτὲς ὑποσχέσεις καὶ ὅτι σύντομα θὰ ἰδοῦμε νὰ συνεχίζεται ἡ κατασκευὴ τοῦ μοναδικοῦ μας δρόμου — τοῦ ὁποίου ὄχι μόνον ἡ ἔγκριση μὰ καὶ ἡ κατασκευή του ἄρχισε τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1920, γιὰ νὰ περιορισεῖ στὴν ἐκτέλεση μόνον δύο χιλιομέτρων — γιατὶ τὸ ἐντίθετο θὰ ἦτο τερατῶδες. Δὲν μπορέσαμε τόσα χρόνια μὲ τοὺς Τούρκους μὲ ὅλα τὰ «Γιολ-παρασι» νὰ βροῦμε τὸ δίκιο μας. Μὲ ντροπή μας ἀναγκαζαύμαστε νὰ φανερώσουμε, ὅτι τὸ ἴδιο συνέβη καὶ ἕως τώρα μὲ τὴν Ἑλληνικὴ διοίκηση. Εἶναι δυνατὸν ὅμως ποτὲ νὰ φανταστοῦμε ὅτι τὸ ἴδιο θὰ συμβεῖ καὶ τώρα ποὺ οἱ ἀρχὲς τῆς Ἰσότητας, μὲ τὴν Ἐπανάσταση, ἀπόχτησαν τὴν πραγματική τους σημασία; Ποτὲ δὲν θέλουμε νὰ τὸ πιστέψουμε.

Περιμένουε μάλιστα, ἀγαπητὴ «Καμπάνα», ὄχι μονάχα σὺ νὰ διαλαλήσῃς τὸν πόνο μας γιὰ τὴν ἀδικία, ποὺ ἕως σήμερα μᾶς ἔγινε, ἀλλὰ καὶ ὁ Σ.Ε.Σ. Μυτιλήνης καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ νησιοῦ Σύνδεσμοι, ἀπὸ ἀλληλεγγύη, νὰ ὑποστηρίξουν τὴν δίκια αἴτησή μας.

Ἐρεσσὸς 17—7—23.

Ὁ Σ.Ε.Σ.

Παρακαλοῦμε κ. Δήμαρχε!

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντή,

Εἶναι καιρὸς τώρα ποὺ ἡ Κοινότητά μας ἐνήργησε στὸ Δῆμο Μυτιλήνης γιὰ νὰ μᾶς δοθῇ ἡ περισευούσενη καὶ κριθεῖσα ὡς ἄχρηστη Πυροσβεστικὴ ἀντλία τους γιὰ νὰ τὴν μεταχειριστοῦμε γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Κοινότητάς μας. Προσεφέρετο μάλιστα καὶ τὸ ποσὸ ποὺ θὰ χρειαζούτανε γιὰ τὴν ἀγορὰ αὐτή.

Ὅπως μάθαμε ὅμως τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς παροχωρήσεως προσέκρουσε στὴν ἄρνηση τοῦ Δημ. Συμβουλίου. Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 27)23-6-23 ἔγγραφό του, κατόπι, ὁ Σύνδεσμός μας ἐζήτησε τὴν παραχώρηση τῆς ἴδιας πυροσβεστικῆς ἀντλίας ἀπὸ τὸν κ. Δήμαρχον Μυτιλήνης ἀλλὰ κιαὐτὸς ἀπήντησε ἀρνητικῶς. Θὲ σὲ παρακαλούσαμε τώρα νὰ ἐπέμβῃς καὶ σὺ στὸν κ. Δήμαρχο καὶ νὰ τὸν παρακαλέσεις μιὰ ποὺ ἡ Μυτιλήνη ἀπόχτησε πιὰ κοτζὰμ αὐτοκίνητη καινούρια πυροσβεστικὴ ἀντλία, νὰ παραχωρηθεῖ πιὰ στὴν Κοινότητά μας ἡ παλιά. Παρακαλέστε τὸν κ. Δήμαρχο νὰ ξαναφέρῃ αὐτὸ τὸ ζήτημα στὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο κιᾶς εἶναι βέβαιος πὼς θάχει τὴν εὐγνωμοσύνη ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητάς μας.

19—7—23.

Ὁ ΣΕΣ Παμφύλων

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✣ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Διαμαρτυρόμεθα ἐναντίον συμπεριφορᾶς; μικτοῦ ἀποσπάσματος Ἀγιάσσου ὑπὸ ἀνθυπολοχαγὸν κ. Μακρῆν καὶ ἀνθυπασπιστὴν Χωροφυλακῆς κ. Φραγκιαδάκην Ἠλίαν, διότι κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 20ῆς πρὸς τὴν 21ην τρ. μηνὸς, τελουμένης πανηγύρεως τοῦ χωρίου μας, ἔδειραν ἀναιτίως τὸν ἔφεδρον λοχίαν Καραγιάννην Μιχαὴλ ὅστις κατάκειται μέχρι σήμερον σοβαρῶς τραυματισθείς.

Ἴππειος 22)7)23.

Σ.Ε.Σ. Ἰππείου

Οἱ πρόσφυγες στὰ Μυστεγνὰ

Ἀγαπημένη μας «Καμπάνα»

Στὸ χωριό μας συμβαίνουν μερικὰ παράξενα πράματα. Παρακαλοῦμε νὰ τὰ γράψεις γιὰ νὰ φροντίσει ἡ ἁρμόδια ὑπηρεσία νὰ τὰ θεραπέψει. Εἴμαστε ἔφεδροι πρόσφυγες. Ἔρχεται μιὰ διαταγή. Ἐπιτάσσεται ἕνα σπίτι ἀπ' τὸ Σταθμάρχη. Ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ πέρνει τὴ διαταγὴ καὶ λέει: Τὸ σπίτι τὸ χρειάζουμαι γιὰ νὰ βίλω χορτάρι μέσα.

Πηγαίνουμε στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν προσφύγων καὶ λέμε τὰ παράπονά μας: Δὲν μποροῦμε νὰ καθήσουμε ἐκεῖ μέσα. — Γιατί δὲν μπορεῖτε;—Γιατί στὴν κάμαρη ποὺ καθόμασταν βάλανε ἄχυρο! — Τότε νὰ καθίσετε ἐπάνω στὸ ἄχυρο, Μᾶ; κουβαλᾶνε ἀπ' τὴ μιά, μᾶ; πάνε στὴν ἄλλη, καὶ ποτέ; δὲν εἶναι γιὰ νὰ στεγαστοῦμε. Στὸ βόρειομέρος τοῦ χωριοῦ μας σὲ ἀπόσταση 2 χιλιομέτρων βρίσκεται ἕνας ἔφεδρος μὲ τέσσερα παιδιὰ καὶ μὲ ἔγκυα γυναίκα μέσα στὰ χωράφια. Κιαὐτὴ ἡ οἰκογένεια ἀκόμα νὰ στεγαστεῖ.

Σὲ ἕνα ἄλλο σπίτι εἴδαμε πεταγμένα μὲ, τὴν ἀβλὴ φουστάνια, καρπέτες, τεντζερέδια. Ἤτανε τῆς οἰκογένειας ἑνὸς ἐφέδρου ἄρρωστου στὸ Νοσοκομεῖο. Ὁ πατέρας του ἔβλεπε καὶ δὲν ἤξερε τί νὰ κάνει. Καὶ ὁ Σταθμάρχη; μας ἔβλεπε καὶ κεῖνος ἀπὸ μακρυὰ τὸ θέαμα, πάνω σὲ μιὰ καρέκλα. Κύριοι ἁρμόδιοι, κουνηθῆτε πρὸς θεοῦ.

Μὲ τιμὴ

Ἕνας ἔφεδρος πρόσφυγας

Μιὰ καλλιτεχνικὴ γιορτὴ στὰ Πάφλα.

Ἀγαπητέ, κ. Διευθυντή.

Ὁ Σύνδεσμός μας προχωρῶντας μὲ θέληση τὸν ἀνήφορο τοῦ προορισμοῦ ποὺ τοῦ ἐτάχθηκε γιὰ κάθε ὠφελιμο καὶ εὐγενικὸ σκοπὸ, ἔδωσε χθὲς τὴν πρώτη του Θεατρικὴ παράσταση μὲ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» τοῦ Σκίπη καὶ μιὰ ξεκαρδιστικὴ κωμωδία «τὸ Γιάντες» γιὰ τοὺ; ἀπόρου; συναδέλφους τοῦ. Οἱ Ἐρασιτέχνες γεμᾶτοι ἐνθουσιασμὸ ἔπαιξαν μὲ πολλὴν ὄρεξη καὶ καρδιά. Ὁ Περικλῆς Κονταρας ἦταν ὁ δυνατώτερος. Τὸ τελευταῖο πιὸ μᾶς παρουσίασε θὰ ἤθελα νὰ γινότανε γνωστὸ καὶ ἔξω ἀπ' τὸν δικό μας τὸν κόσμο. Καλὰ θὰ ἤταν νὰ ὑποστηριχθεῖ. Χωρὶς ὑπερβολὴ τὸ δρᾶμα αὔριο θὰ εἶνε δικό του. Ἡ Μυτιλήνη μας ἂν ὄχι ἡ Ἑλλάδα μας θὰ ἔχει νὰ παρουσιάσει αὔριο ἕνα πολὺ δυνατὸ δραματικὸ στὸ πρόσωπό του. Ὁ Τάκης Εὐαγγελινὸ; προσεπάθησε νὰ τὸν πλησιάσει, μελετημένα καὶ μὲ κέφι. Ὁ Ε. Νέμτσας ἕνας τύπος κωμικοῦ κρυμμένος ὡς τὰ τώρα σὲ ἐμπορορραφεῖο, παρουσίασε χθὲς ἄπειρα σκηνικὰ χαρίσματα. Τὰ γέλοια καὶ τὰ χαροκρότήματα ποὺ ἔδρεψε ἐδικαίωσαν τὶς ἐλπίδες μας. Ἡ ἐμφάνισή του μονάχα ἔφερνε τὰ γέλοια καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ στὸ καλόκαρδο ἀκροατήριο. Ὁ Νίκος Παπαγεωργίου σέρνοντας τὴν πλατειὰ βαρύτονη φωνή του παρουσίασε ἕνα σκηνικὸν τύπο ξεχωριστὸ καὶ ἄξιο προσοχῆς. Ἀκόμα οἱ ἐρασιτέχνες Ζῶχος, Σιραντινὸς, Ψαρρᾶς, Ἄνθουλες, Βέκιος καὶ Κοντοφρύδης συνεπλήρωσαν μὲ τὸ παιξιμό τους τὴν ὡραία θεατρικὴ παράσταση ποὺ δόθηκε γιὰ τὶς ἄπειρες ἀνάγκες τοῦ Συνδέσμου μας. Σὲ ὅλους ποὺ εἴχανε τὴν ἔμπνευση νὰ φέρουνε σὲ τέλος ἕνα τέτοιο ὡραῖο ἔργο, λέει ὁ ἔπαινός μας.

Μὲ ἀγάπη

Πάφλα 16 7 23

ὁ Παρατηρητὴς

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Περγαμηνέλλην Γιῶργον 20ον Σύνταγμα. Διαβιβάζουμε τὰ συχαρίκια σας καὶ τὸ καμάρι σας γιὰ τὸ ὡραῖο του ἔργο, στὸν λαμπρὸ Σύλλογο τῶν Κυριῶν καὶ τῶν Κοριτσιῶν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ποὺ δουλεύει τόσο θετικὰ γιὰ τὰ φτωχὰ παιδιὰ τοῦ Μετώπου. Εἶναι ἀληθινὰ ἄξιες γιὰ συχαρίκια οἱ κοπέλες μας. Γιὰ τὴν πληρωμὴ ποὺ ρωτᾶτε δὲν ἔγινε. Νὰ περνᾶτε διηγηματάκια καὶ σεῖς; Μὰ δεχούμαστε μὲ ἐνθουσιασμὸ κάθε λογοτεχνικὴ συνεργασία. Φτάνει τὸ λογογράφημα νὰ περάσει γενναῖα τὸ πουργκατόριο τῆς κριτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Καμπάνας, ποὔναι τρομερὰ αὐστηρὴ καὶ ἀπαιτητικὴ ὅταν πρόκειται γιὰ λογοτεχνία. Ἀλλιώτικα θὰ κάνει τὴ θητεία του στὸ καλάθι τῆς Διευθύνσεως.

Σαντζήλου Γιάννην 21ο Σύνταγμα. Διαβιβάζουμε καὶ τὶς δικές σας εὐχαριστίες στὸν Σύλλογο τῶν Κοριτσιῶν τοῦ Μεσαγροῦ γιὰ τὰ συχνὰ καὶ τόσο καλόδεχτα δῶρα ποὺ στέλνουν στὰ φανταράκια τοῦ χωριοῦ των, δυναμώνοντάς τα μὲ τὴν φροντίδα τῆς τρυφερῆς ἀδελφικῆς των ἀγάπης.

Ζαφειράκην. Πέτρα. Ἐνεργοῦμε γιὰ νὰ καθαριστεῖ αὐτὴ ἡ κατάσταση ποὺ καταγγέλνετε. Στὴ Σκαμιὰ δὲν εἶναι ἔτσι ὁ ΣΕΣ. Ἔχετε πολὺ λάθος.

Ν. Γεωργιάδη. Πειραιᾶ. Τὰ πήραμε. Εὐχαριστοῦμε. Τί εἴδους φούρια;

Μπαλτᾶν. Πέτρα. Σεὐχαριστοῦμε πολύ. Γιὰ τὸ ζήτημα ἐνεργοῦμε.

Καμπήσιον. Στύψη. Δὲ βίλαμε τὴν ἀντιπόκριση ἐπειδὴ γιὰ τὸ πολὺ ἀναγνωστικὸ κοινό μας εἶναι αἰνιγματική. Δηλ. περισσότερο εἶναι ἕνα γράμμα πρὸς τὸν Βουνίσιο καὶ λιγότερο πρὸς τὴν «Καμπάνα».

Περίληψις Διακηρύξεως

Αρ. Πρωτ. 9485—9489

Ὁ Νομάρχης Λέσβου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πρώτην μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν:

1) Ἡ σποραδικὴ ἐπισκευὴ τοῦ ἀπὸ Παπάτσυ—Πλωμαρίου τμήματος τῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης—Πλωμαρίου χιλμ. 15—31Χ330, δαπάνης ἐκ δραχμῶν 55.000.

2) Ἡ σποραδικὴ ἐπισκευὴ τοῦ ἀπὸ χλμ. 11Χ240 μέχρι τοῦ 31ου τμήματος τῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης—Κάλλονῆς δαπάνης ἐκ γρχμ. 205.000.

3) Ἡ ἐπισκευὴ τοῦ ἀπὸ Λατίσσης—Παπάδου τμήματος τῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης—Πλωμαρίου μέσον Νεάπολεως χλ.0—12Χ915 δαπάνης 245.000 δραχμῶν.

4) Ἡ συμπληρωματικὴ ἐπισκευὴ τῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης—Θερμῆς χλμ. 1—11 δαπάνης ἐκ δραχμῶν 185.000.

5) Ἡ σποραδικὴ ἐπισκευὴ τῆς ὁδοῦ Κάστρου—Μούδρου (Λήμνου) δαπάνης δραχμῶν 85.000.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ τὴν 5 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 μεσημβρινὴν καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῶν ὁποίων οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 9—12.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 20 Ἰουλίου 1923.

Ὁ Νομαρχῶν Διευθυντὴς

Γ. Χ. Βακαλόπουλος

ξεσπάσει πάνου στάντίσκηνό μου. Μοῦ φαινούτανε πὼς ἀπόξω ἕνα πλῆθος φωνὲς μὲ καταδίνανε ἄναντρα:

«Νὰ! ἐδῶ βαράτε! εἶνε ἕνα παιδὶ ἐδῶ κάτου ἀπ' τὸ πανί. Βαρᾶτε στὸ κρέας!» Κέτρεμα. Ἔτρεμε ὅλο τὸ πετσί μου σὰν τοῦ σκυλιοῦ ποὺ κρυώνει. Ἀίστανόμουνα κύματα ἀπὸ σύγκρυα νὰ περπατᾶνε πάνου στὴ ράχη μου καὶ στὴν κοιλιά μου. Ἔτρεμαν καὶ τὰ κόκκαλά μου. Ὁ σκελετός μου. Ὕστερα ἄρχισα νὰ συνηθίζω. Ἔβλεπα πὼς κανένα ἀπ' αὐτὰ τά φονιάδικα σίδερα δὲ μὲ ψηφοῦσε ἐμένα. Σιγὰ σιγὰ μοῦγινε σὰν πεποίθηση πὼς καὶ νὰ σκοτωθῶ ἀκόμα, δὲν θἆναι ἐδῶ μέσα στὸ λαγοῦμι μου ποὺ θὰ τὸ πάθω.

— Γιατὶ δὲν τρύπωσες καὶ σὺ μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους, σὰ μοιράστηκαν τάμπριά;

— Δὲν μπόρεσα. Τῆρπαξαν ἄλλοι πιὸμπρατσωμένοι ἀπὸ μένα. Ἔφαγα καὶ μιὰ γροθιά. Κέτσι ἔκατσα μονάχός μου. Ἐπιτέλους, σχετικὰ δὲν εἶναι κέδῶ ἄσκημα, σὰ συλλογιστεῖς πὼς ἔχω μοναχὰ τὶς δικές μου ψεῖρες νὰ μὲ τρῶνε, καὶ μυρίζω μοναχός μου τὴν ποδαρίλα μου. Μὰ δὲ μπορῶ πιὰ· μοῦ φαίνεται πὼς θὰ πεθάνω. Ἀπ' τὴν ζέστα, ἀπ' τὴ λέρα, ἀπ' τὴν πλήξη, ἀπ' τὴ μοναξιά, ἀπ' τὴν ἀδυναμιά. Ἡ μοναχή μου τροφὴ εἶναι μιὰ φέτα κουραμάνα κουκκινισμένη μὲ λίγο τριμμένο καφὲ καὶ ζάχαρη. Ἐκεῖνο τὸ ξυνισμένο πιλάφι εἶναι φριχτό. Σὰν βγαίνω τὸ ρούχο γιὰ τὴν ὑπηρεσία, λιγᾶνε τὰ γόνατά μου καὶ θολάνουν τὰ μάτια μου. Γίνουμαι σὰ μεθυσμένος, καὶ καμμιὰ φορὰ κυλιέμαι χάμου σὰ δεμάτι, γιατὶ ρίχνω τὸ πόδι μου στὰ κουτουροῦ, στὸ χάος. Αὐτὰ δὲν τὰ λέγω σὲ κανέναν. Μὰ φοβᾶμαι τρομαχτιὰ σὰν ἔβγω περίπολο ἔξω ἀπ' τὴ γραμμὴ τῶν συρμάτων. Θέλω νὰ δόσω κουράγιο στὸ κορμί μου ποὺ τρέμει σὲ κάθε θόρυβο. Θέλω νὰ στηρίξω τὴν ψυχή μου ποὺ φτεροκοπᾶ σὰν τρομαγμένο πουλὶ κάθε φορὰ ποὺ σαλεύει ἕνα χαμόδεντρο, σύρλιάζει κανένα τσακάλι, γιὰ κυλάει πίσω μου καμμιὰ πέτρα μὲς τὴ νύχτα. Μὰ δὲν μπορῶ. Ὑποφέρω φριχτά. Φοβᾶμαι ἀκόμα καὶ τοὺς δικούς μαστοὺς σκοποὺς ἔτσι ποὺ κάθουνται κουρνιασμένοι μὲς τὸ σκοτάδι.... Καὶ τἀποφάσισα. Θέλω «νὰ φύγω πιά». Νὰ γλυτώσω ἀπ' αὐτὸ τὸ συνεχισμένο μαρτύρεμα, ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀγωνία ποὺ βαστᾶ τόσον καιρὸ τώρα. Εἶναι τρεῖς μέρες ποὺ τώρα ποὺ ξερνῶ καὶ τὸ λίγο ψωμὶ τρώγω. Τὸ στομάχι μου δὲ δέχεται τίποτα. Θέλω μονάχα νερό. Νᾶχα πολὺ νερό, μιὰ στέρνα δροσερὴ καὶ καθάρια, νὰ ξεψυχίσω μέσα στὸ νερό.

— Θέλεις νὰ λιποταχτήσεις...

— Πές το ὅπως θέλεις. Θέλω ὅμως νὰ ζήσω. Θέλω νὰ ζήσω κάτου ἀπ' τὸν οὐρανὸ ὅπως ζεῖ τὸ χορτάρι, καὶ σὰν πεθάνω, αὐτὸ νὰ γίνει ἥσυχα καὶ φυσικά. Ἔχει ἐπαναστατήσει πιὰ ὅλο μου τὸ κορμί, ὅλο μου τὸ μυαλό, ὅλη μου ἡ ψυχή.

(Ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η Πολιτική

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Ἀλωνιστὴς 23

«Ἔσκαρες» γιὰ νὰ συμβιβασταῦν Τοῦρκοι καὶ Εὐρωπαῖοι βρέθηκε, ὅπως γράψαμε τὴν περασμένη βδομάδα. Μὲ τὴν παραμέριση τῶν πειὸ δύσκολων ζητημάτων, μὲ τὴν ὑποχώρηση σὲ ἄλλα, οἱ διπλωτάτες κατώρθωσαν νὰ φτιάσουν σ' ἕνα ἀποτέλεσμα. Κ' ἔτσι ἡ εἰρήνη μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ πειὰ «τετελεσμένον γεγονὸς» αὐτὴ τὴ φορά.

Ὁ Θεὸς νὰ τὴν κάνει εἰρήνη! Ἕνα σωρὸ ζητήματα ποὺ βασάνισαν ἑκατὸ χρόνια τοὺς δυστυχισμένους βαλκανικοὺς λαούς, μένουν ἄλυτα. Γι' ἄλλα ποὺ ἡ διπλωματία ἕναν αἰῶνα τώρα χύνει νοῦ, ξοδεύει ἀλύπητα μελάνι καὶ φκιάνει συνθῆκες καὶ κόντρα συνθῆκες, βρέθηκε μιὰ πειὸ μπερδεμένη λύση ἀπὸ πρίν, ποὺ ὡριομένως θὰ θὰ δώσει ἀφορμὴ σὲ μελλούμενους πόλεμους καὶ σὲ καινούργιες δυσιυχίες τῶν λαῶν.

Ἐμεῖς οἱ Ρωμηοὶ νὰ συλλογιστοῦμε μονάχα, πὼς ἀρχίσαμε τὸν πόλεμο καὶ πὼς τὸν τελειώνουμε, εἶνε νὰ τρελλαθεῖ κανένας. Πάλε μὴ χειρότερα νὰ λέμε! Τὴ στιγμὴ ποὺ φαινότανε πὼς θὰ καταστρεφόμαστε σύξυλα, σηκωθήκαμε — νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια: σηκώθηκε ἡ Ἐπανάσταση — καὶ σταματήσαμε τὸ κακό.

Περιμένουμε τὸ τελειωτικὸ καταστάλαμα τῆς συνθήκης γιὰ νὰ μιλήσουμε πλατύτερα γι' αὐτήν. α.

Ο ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Μὲ καθαρὰ λόγια, σωστὰ καὶ συντονισμένα μὲ τὴ σημερινὴ πραγματικὴ κατάσταση, μίλησε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Περιθάλψεως καὶ Προνοίας κ. Δοξιάδης.

Τύπος Ἐπαναστατικοῦ Ὑπουργοῦ. Μὲ χωρὶς περιφράσεις καὶ ἀλληγορικὲς διατυπώσεις ἔδοσε στὸν προσφυγικὸ κόσμο νὰ καταλάβει πὼς δὲν βρίσκεται εὐτυχῶς εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ὅπως τοῦ σφυρίζουνε οἱ καλοθελητάδες.

Ἀπεικόνισε μὲ τὴν εἰλικρινή του διαβεβαίωση τὴν πατρικὴ στοργὴ ποὺ τρέφουν Ἐπανάσταση καὶ Κυβέρνηση πρὸς τοὺς ὁμοιοφύλους ἀδελφούς μας. Ἐτόνωσε μὲ λόγια πατέρα πρὸς τὰ παιδιὰ του τὴ συντριμμένη καρδιά τους, καὶ ἐγλύκανε τὶς πικραμμένες σκέψεις των. Τοὺς θύμισε πὼς Ἐπανάσταση καὶ Κυβέρνηση συνέδεσαν τὴ τύχη τους μὲ τὴ δική τους καὶ δὲν θὰ τοὺς ἀφήσουν νὰ πεινάσουν ὡς ὅτου τοὺς ἀποκαταστήσουν.

Καὶ ἀπ' αὐτοὺς ζήτησε μονάχα δυὸ πράγματα. *Ὁμόνοια μεταξύ τους* καὶ *πειθαρχία πρὸς τὴν Κυβέρνηση*. Πίσω πίσω τονίσε πὼς θὰ χτυπηθεῖ κατακέφαλα κάθε προπαγανδιστικὴ προσπάθεια ποὺ θὰ ἐπιχειρήσει νὰ μεταχειριστεῖ τὸν πόνο καὶ τὴ δυστυχία τῶν προσφύγων γιὰ σκοποὺς φατριαστικοὺς καὶ ἀνομολόγητους.

Συμφωνοῦμε πέρα πέρα μὲ τὸν κ. Ὑπουργό. Περιμένουμε τώρα ὅλες αὐτὲς οἱ ὡραῖες ἐπαγγελίες νὰ γίνουν *ἔργα*. Δηλ. νὰ γίνουν τὰ ὑπόστεγα, νὰρχίσει ἡ ἐγκατάσταση τῶν φτωχῶν κολλιεργητῶν, κ' ἔτσι νὰδειάσουν καὶ τὰ ἐπιτόχια σπίτια. Τοὐλάχιστο ἐκεινῶν ποὺ ἔχουν ἕνα καὶ μονάχο σπίτι. Κὶ εἴμαστε βέβαιοι πὼς δὲ θὰργήσουμε νὰ τὰ δοῦμε ὅλα αὐτὰ μὲ μορφὴ *ἔργων*.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΝΟΥΜΕ

Καταγγέλνουμε στὸ Στρατιωτικό μας Διοικητὴ ἕνα πολὺ θλιβερὸ γεγονος καὶ τὸν παρακαλοῦμε νὰ τὸ κρίνει μὲ ὅλη τὴ στρατιωτική του ἀμεροληψία, κατεβάζοντας γερὰ τὸ καμουτσί του πάνω στοὺς ἐνόχους. Τὸ βράδυ τῆς 20 πρὸς τὴν 21 τρέχοντος, ἐνῷ ἐγινούτανε τὸ ἐτήσιο παναγύρι τοῦ Ἵππειου κιὸ κόσμος γλεντοῦσε κῆτανε στὸ κέφι, σηκώθηκε νὰ χορέψει ὁ χωριανὸς ἔφεδρος λοχίας Καραγιάννης Μιχάλης. Στὸ γλεντὶ παρευρίσκοντο κ' οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ μικτοῦ ἀποσπάσματος Ἀγιάσσου ἀνθυπολοχαγὸς Μακρῆς καὶ ἀν)σχης Χωροφυλακῆς Φραγκιαδακης Ἠλιας, οἱ ὁποῖοι διέταξαν τὴ μουσικὴ νὰ μὴν παίξει γιὰ χορὸ μὰ νὰ βάλει ἕνα τραγοῦδι ποὺ θὰ διαλέξουν αὐτοί. Ὁ Καραγιάννης, ποὺ ἤταν—πολὺ φυσικὰ ἀφοῦ γενούτανε γλέντι—στὸ κέφι, ἀπάντησε: «Αἴ τότες ἐλᾶτε νὰ κάνετε σεῖς τὸ παναγῦρι κιᾶς φύγουμε ἐμεῖς οἱ χωριανοί!» Οἱ ἀξιωματικοὶ τότες τοῦ ρίχτηκαν καὶ τὸν ἄφισαν σὲ τέτιο χάλι ποὺ ἡ παρέα του τόνε σήκωσε ἀναίσθητο καὶ κάνοντας ἐμετὸ αἷμα. Τὸν κουβάλισαν ἐδῶ σαὐτὸ τὸ χάλι μὲ αὐτοκίνητο, καὶ ἕνας γιατρὸς ἔκανε τὴν σχετικὴ ἰατροδικαστικὴ ἔκθεση. Τὸ ἐπισόδειο θὰ εἶχε θλιβερὲς συνέπειες γενικότερης μορφῆς ἂν δὲν συγκρατοῦσαν τοὺς χωριανοὺς ποὺ ἐξαγριώθηκαν μπροστὰ στὸ οἰκτρὸ θέαμα, οἱ ἔφεδροι τοῦ ΣΕΣ τῆς Κοινότητας. Ὑποθέτουμε πὼς ἡ πραγματικὴ αἰτία ποὺ ἐρέθισε τόσο πολὺ τοὺς ἀξιωματικοὺς εἶνε τὰ πολιτικὰ φρονήματα ποὺ ἐ,διάθετα ἔχει ὁ παθών. Μὰ ἔχουμε τὴν πεποίθηση πὼς ὁ κ. Στρατ. Διοικητὴς καταδικάζει ἀπόλυτα τὰ Κωσταντινικὰ αὐτὰ μέσα τῆς προπαγάνδας, ποὺ δὲν εἶναι καθόλου μέσα στὸ πρόγραμμα τῆς Ἐπαναστάσεως. Γιατὶ ὁ Καραγιάννης εἶναι ἀπ' τοὺς πιὸ ψύχραιμους καὶ μετριοπαθεῖς ἀντιβενιζελικούς. Οὔτε καὶ προβλέπει ἡ Νομοθεσία μας τὸν Ἀντιβενιζελισμὸ ὡς κακούργημα. Τὴν ὑπόθεση θὰ παρακολουθήσει ὁ ΣΕΣ, φέρνοντάς την ἐν ἀνάγκῃ ὡ, τὴν Ἐπανάσταση.

ΔΙΧΩΣ ΔΗΜΟΚΟΠΙΕΣ

Στὴ χτεσινὴ «Γραβαλιχὴ Φωνὴ» εἴδαμε μιὰ σπαραχτικὴ περιγραφὴ ἐξώσεως προσφύγων ἀπ' τὸ Βουναράκι, ποὺ τὴν ἐνήργησε λέει ὁ Σύνδεσμος Ἐθνικῆς Σωτηρίας. Ἐπειδὴ ὁ ΣΕΣ δὲν ἔχει χαμπάρι ἀπ' τὴν ὑπόθεση αὐτή, παρακαλοῦμε τὸν συντάχτη τῆς «Γκρ. Φωνῆς» νὰ μᾶς πῇ ποιὸς τοῦπε κ' ἔχαψε αὐτὴ τὴν ἀνοησία ποὺ μᾶς σερβίρισε παλι χτὲς γιὰ νὰ μὴν ξεχνάει τὴν τέχνη του. Ἀλλιώτικα θάναι «ΨΕΥΤΗΣ». Καὶ μιὰ ποὺ μᾶς δοθηκε ἀφορμὴ, πληροφοροῦμε τὸν αὐτοχειροτόνητο προστάτη τῶν προσφύγων πὼς ὁ ΣΕΣ ὄχι μονάχα ξεσπίτωσε *καμμιὰ προσφυγικὴ οἰκογένεια*, μὰ ἔχει σπιτώσει ὡς τὰ τώρα πολλὲς, καὶ σὰν εὐαρεστηθεῖ νὰ φυλλομετρήσει τὰ βιβλία τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς τοῦ ΣΕΣ θὰ δεῖ πὼς δίχως δημοκοπικὲς φασαρίες καὶ δάκρυα κι' ἀδειανὰ λόγια, οἱ ἔφεδροι φρόντισαν τὶς προάλλες ἀκόμα νὰ σπιτώσουν 15 πρόσφυγες ποὺ τοὺς προστάτευε ἕνας ἔφεδρος πρόσφυγας, καὶ ποὺ τὶς εἶχε ξεσπιτώσει μέσον τῶν Δικαστηρίων ὁ συμπολίτης γιατρὸς κ. Γρημάνης. Στὰ ἴδια πραχτικὰ θὰ δεῖ κι' ἄλλες, πλῆθος, ἐνέργειες τοῦ ΣΕΣ γιὰ νὰ στεγάσει οἰκογένειες προσφύγων πολεμιστῶν, τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ ἐκεῖνος μὲ τὴ γαζέτα του πολεμάει νὰ κάνει τοὺς πρόσφυγες «ἀντιβενιζελικοὺς καὶ ὁτιδήποτε ἄλλο» ἀναγκάζοντας ἕναν πρόσφυγα ὑπουργὸ τῆς Ἐπανάστασης νὰ προβεῖ εἰς δηλώσεις ποὺ ἀφοροῦσαν τὴν προκομένη κλίκα τῆς «Γκρ. Φωνῆς».

ΣΤΟ ΙΠΠΕΙΟΣ

Μάθαμε πὼς ὁ πρόεδρος τοῦ Ἵππειου κύριος Μενέλαος Μπούρας ἔβγαλε τὸν Γραμματέα τῆς Κοινότητας ποὺ ἤτανε ἔφεδρος, καὶ διόρισε στὴ θέση του ἕνα κορίτσι. Μάθαμε ἀκόμα πὼς στὸ ἴδιο χωριὸ ἡ Γεωργικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ νὰ βγάλει ἀπὸ κάτι βοσκοτόπια τοὺς φτωχοὺς ἔφεδρους τσομπάνηδες ποὺ τὰχουνε νοικιάσει κ' ἔχουνε προπληρώσει καὶ τὸ νοίκι τους. Γύρου σαὐτὸ μάλιστα τὸ ζήτημα γίνεται προσπάθεια νὰ τοὺς διώξουνε ἀπ' τὰ βοσκοτόπια δίχως καὶ νὰ τοὺς ἀποζημιώσουνε. Παρακαλοῦμε πολὺ τὸν κ. Νομάρχη νὰ κυττάξει μὲ συμπαθητικὸ μάτι τὴν προσπάθεια αὐτὴ τῶν φτωχῶν συναδέλφων μας, ποὺ ζητᾶνε μονάχα νὰ ζήσουνε μὲ τὴ δουλειά τους, φροντίζοντας νὰ δοθεῖ τὸ δίκιο ὅπου ἀνήκει. Γενικὰ συστείνουμε στὴν ἐπιτροπὴ τοῦ Σ. Ε. Σ. τοῦ Ἵππειου, νὰ φροντίσει νὰ ὀργανώσει γερὰ ὅλους τοὺς ἐφέδρους τῆς περιφερείας της, νὰ τοὺς δόσει νὰ καταλάβουν τὴ δύναμη ποὺ φέρνει ἡ ἕνωση καὶ ἡ ἀλληλεγγύη, καὶ σὰν θὰ γίνουν κοινοτικὲς ἐκλογὲς νὰ ἐπιβάλουν μὲ τὴν ψῆφο τους ὅλους τοὺς κοινοτικοὺς ἄρχοντες, διαλέγοντάς τους ἀνάμεσα σὲ ἄξιους ἔφεδρους ἢ ἀστράτευτους μὲν πολίτες, μὰ ποὺ νὰ ἔχουν ὄρεξη νὰ δουλέψουν καὶ γιὰ τὴ φτωχολογιὰ, καὶ νὰ κυττάνε καὶ τὸ δίκιο τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου.

ΜΗΔΕ ΤΟΥ «ΦΩΣ»

Παρακαλοῦμε τρομερὰ τοὺ, διάφορους τμηματάρχες τῆς Νομαρχίας μας νὰ εὐαρεστηθοῦν νὰ στέλνουν καὶ στὴν «Καμπάνα» τὶς δημοσιεύσεις ποὺ στέλνουν σδλα τὰ φύλλα τῆς Μυτιλήνης, μηδὲ τοῦ «Φῶς» ἐξαιρουμένου. Τὴν ἴδια παράκληση ἔχουμε νὰ κάνουμε καὶ στὸ Φρουραρχεῖο μας. Εἶναι καθήκοντα αὐτὰ ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ περιμένουν τὴν ὑπόδειξή τους ἀπὸ μᾶς. Συνεννοούμαστε;

ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ

Στὸ Σκουτάρο ἔγινε κάτι ποὺ δὲν τιμᾶ καθόλου αὐτοὺς ποὺ τὸκαναν. Μερικοὶ ἔφεδροι ἔδειραν κάποιον κύριο ἐπειδὴ, λέγουν, ὕβρισε τὴν Ἐπανάσταση. Κιᾶν εἶναι ἀλήθεια ἀκόμα αὐτὸ ὑπάρχουν δικαστήρια, ὑπῆρχε Στρατιωτικὴ Διοίκηση γιὰ νὰ τιμωρήσει τὸν ὕβριστή. Λυπούμαστε κατάκαρδα ποὺ οἱ ἔφεδροι αὐτοὶ ἀνήκουν στὸν ΣΕΣ Σκουτάρου.

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου των πρέπει νὰ κάνουν μιὰν ἔκτακτη συνεδρίαση καὶ νὰ τοὺς διώξουν ἀπὸ τὸ Σύνδεσμο. Οἱ δὲ Ἀρχὴ ποὺ ἔχει στὰ χέρια της τὴν ὑπόθεση, ἂς τιμωρήσει μὲ ὅλη της τὴν αὐστηρότητα αὐτοὺς ποὶ χειροδίκησαν. Οἱ ἔφεδροι δὲν ἔχουνε καμμιὰ σχέση μὲ τοὺς «Ἐπιστράτους» οὔτε καὶμὲτὶς Βασιλικὲς φάλαγγες. Αὐτὸ νὰ τὸ καταλάβουν ὅλοι καλά.

Κ' ΕΝΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

Ὅλος ὁ κόσμος, ντόπιοι καὶ πρόσφυγες, παραπονοῦνται ὅλη μέρα γιὰ τὸν κ. Διευθυντὴ τῆς Νομαρχίας. Τὸν παρουσιάζουνε ὡς ἄνθρωπο ποὺ κωλυσιεργεῖ σὲ ὅλες τὶς ὑποθέσεις γιὰ τὶς ὁποῖες ἀνεβοκατεβαίνουν στὸ Κιόσκι οἱ συμπολίτες καὶ οἱ χωριανοὶ ποὺ καταξοδιάζουνται νἄρθουν στὴ Μυτιλήνη ἀπ' τὶς Ἐπαρχίες γιὰ τὰ συμφέροντά τους. Ὑποθέτουμε πὼς ὅλη αὐτὴ ἡ κατακραυγὴ ποὺ δημιουργήθηκε κυρίως τὶς μέρες ποὺ ἔλειψε ὁ κ. Νομάρχης, εἶναι ἀποτέλεσμα μονάχα τῆς *ἐλλείψεως πρωτοβουλίας* ἀπὸ μέρου; τοῦ κ. Διευθυντὴ τῆς Νομαρχίας. Μὰ οἱ αἰτίες δὲ μᾶς ἐνδιαφέρουν ἐμᾶς. Μᾶς ἐνδιαφέρουν μονάχα τἀποτελέσματα καὶ τὰ γεγονότα. Κιαὐτὰ λένε πὼς «ὅταν λείπει ὁ Νομάρχης ἀπ' τὴ Νομαρχία, ἡ δουλιὰ δὲν πάει μπρός.» Γιαυτὸ θερμοπαρακαλοῦμε τὸν κ. Ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν μιὰ ποὺ μᾶς ἔστειλε ἐπὶ τέλου; ἕνα Νομάρχη τῆς ἀθρωπιᾶς, νὰ φροντίσει νὰ μᾶς στείλει κἕναν Διευθυντὴ τῆς Νομαρχίας ἀπ' τὴν ἴδια πάστα.

Βιβλία μὲ δόσεις

Μὲ μηνιαίας δόσεις 10, 20, 30, 40 καὶ 50 δραχμῶν ἀγοροζετε βιβλία μα; 100, 200, 300, 400 καὶ 500 δραχμῶν.

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σια
Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Ἀθῆναι

ΘΕΡΜΑΙ ΚΟΥΡΤΖΗ

COURTGIBAD

ΘΕΡΜΟΠΗΓΑΙ
Ραδιοῦχοι, Ἀλκαλικαὶ

Θεραπεύουν: Ἀρθρίτιδας, Νεφρικὰ, (ψαμίασις, λιθίασις), Δερματικὰ (ἔκζεμα), Γυναικολογικά.

Τιμαὶ ἀπὸ 3 δρ. τὸ λουτρὸν

Ἰατρικὴ ἐξέτασις Δωρεάν.

Τετάρτην καὶ Σάββατον μ. μ. λουτρὰ διὰ τοὺς ἀπόρους (μὲ πιστοποιητικὸν ἰατροῦ) *Δωρεάν.*

ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Τὸ τελειότερον ἐν Ἑλλάδι

Ἀκτῖνες Ρέντγκεν.

Ὑψίσυχνα (D'Arsonval).

Ὑψίτονα, Στατικά.

Γαλβανικὰ, Ὑδρηλεκτρόλουτρα, Ἀτμόλουτρα, Εἰσπνοαὶ, Λουτρὰ Τετραχώρου, Κινησιθεραπεία, Ὀρθοπεδικά.

Τακτικὴ συγκοινωνία διὰ κλειστοῦ Αὐτοκινήτου
(Σταθμός: Ζαχαροπλαστεῖον Τριανταφυλλίδου — Ἀποβάθρα)

Διεύθυνσις τοῦ εἰδικοῦ Ἰατροῦ κ. Δ. Τσαλδάρη.

ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΙΝΙΚΗ
Ι. ΜΑΝΩΛΑ
Ὁδὸς Ταχυδρομείου – Μυτιλήνη
Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ
Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ
Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ

Πρώην διευθυντὴς τῶν ὠτορινολαρυγγικῶν κλινικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ, τοῦ Ἀρμενικοῦ νοσοκομείων καὶ τῆς Πολυκλινικῆς τῆς Ὑπάτης Ἀρμοστείας τῆς Σμύρνης, μέλος Εὐρωπαϊκῶν ἐπιστημονικῶν ἑταιριῶν.

Θεραπεύει τὶς ἀσθενεῖς: Τῶν ὤτων καὶ τῶν ἐπιπλοκῶν τοῦ κρανίου καὶ τοῦ ἐγκεφάλου, τῆς μύτης, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ στόματος, ἡτοιοῦλων, γλώσσης, σιαγόνων κτλ.

Ἐκτελεῖ **ὠτοσκοπήσεις** καὶ **λαρυγγο-βρογχοσκοπήσεις** πρὸς ἐξαγωγὴν καταποθέντων ξένων σωμάτων καὶ πρὸς ἄμεσον διάγνωσιν τῶν νόσων τοῦ **οἰσοφάγου** καὶ τῶν **βρόγχων** (πανιὸς εἴδους δυσκαταποσία, στενώσεις, δυσπνοίας, βήχους, κτλ.)

Προσωρινῶς ἐγκατέστησε τὸ ἰατρεῖόν του ἐν τῇ Κλινικῇ Μανώλα καὶ δέχεται καθ' ἑκάστην 9—10 π. μ. καὶ 5—6 μ.μ. ἢ ἐπὶ συνεντεύξει.

Μὴ ἀφήνετε τὶς ρεκλάμες σας στὴ «ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΟ

Τῆς Μυτιλήνης τὸ νερὸ
τὸ λένε συντριβάνι
Κι ὅποιος φαντάρος θὰ τὸ πιεῖ
τὰ ντέρτια του ξεχάνει

Συλλέκτης *Παπαδιανὸς*

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙΑ

ΖΟΡΖ ΔΙΑΜΕΛ

ΤΑ ΦΟΡΕΙΑ ΠΟΥ Μ ΛΑΝΕ

Ἀπόψε μᾶς λείπουν ὁλότελα τὰ φῶτα. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ξαίρει κανένας καλὰ τὰ κατατόπια γιὰ νὰ περάσει . . .

Σκουντουφλώντας διασχίζεις τὸ διάδρομο ὅπου ὁ ἀέρας σφυρίζει, ὥς τὴ μεγάλη σκάλα.

Ἐκεῖ καίγει μιὰ κακομοιριασμένη λάμπα ποὺ τὸ φῶς της σὲ κάνει νὰ ἐπιθυμίσεις τὴ νύχτα.

Κυττάζω τοὺς διαδρόμους ποὺ εἶνει ἄσπροι καὶ γιομάτοι ἀπὸ λάσπες, τὶς εἰκόνες, τὶς ταπεσαρίες, ὁλόκληρο ἕνα μεγαλοπρεπὲς διάκοσμο ποὺ κολυμπᾶ μέσα στὴ βρῶμα ἀπὸ κάτω ἴσα μὲ ἀπάνω.

Καθώς κοντεύω στὶς σάλλες τῶν πληγωμένων ἀκούω τὴν ἥσυχη βοὴ τῆς κουβέντας των.

Μπαίνω σιγά. Οἱ πληγωμένοι σωπαίνουν. Κι ἀμέσως κατόπι ξαναρχίζουν τὴ κουβέντα των, τώρα ποὺ μὲ γνώρισαν.

Γιὰ νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια στὴν ἀρχὴ δὲν ξεχωρίζει κανένας παρὰ μόνο κάτι μακρυὲς φόρμες βαλμένες στὴ σειρὰ κατὰ γῆς.

Σοῦ φαίνονται φορεῖα ποὺ ἔχουν τὸ χάρισμα τῆς ἀνθρώπινης φωνῆς.

Τὸ ἕνα διηγέται :

— Καθόμασταν κοὶ οἱ τρεῖς πλάϊ πλάϊ καὶ πρέπει ν' ἀναφέρω πὼς ἐγὼ εἶχα πεῖ στὸν ἀνθυπασπιστὴ πὼς ἡ γωνιὰ ἐκείνη δὲν ἄξιζε τίποτα. Μόλις μᾶς εἶχαν φέρει τὴ σοῦπα μ' ἕνα μικρὸ κομμάτι κρέας ποὺ ἦτανε γεμάτο ἀπὸ παγωμένο πάχος. Καὶ νὰ σου, ἔρχονται οἱ σφαῖρες μὲ τὴ ντουζίνα σκάφτοντας τὴ γῆ.

Ὅλοι γελούσαμε γιατὶ μᾶς εἶχε μπεῖ στὸ κεφάλι ἡ σταθερὴ ἰδέα πὼς ἀνάμεσα σ' ὅλες αὐτὲς τὶς σφαῖρες οὔτε μιὰ ἐὰν δὲν ἤτανε τῆς προκοπῆς. Κ' ὕστερα παύουνε μονομιᾶς νὰ μᾶς ἔρχονται κ' ἐμεῖς τότε ξανοιγόμαστε καὶ στρωνόμαστε πάνω στὸν πάγκο ποὺ ἦτανε ἔξω ἀπ' τ' ἀμπρί. Ἤμασταν ὁ Πέτρος, ὁ Δοῦκας κ' ἐγώ. Ἐγὼ τοὺς εἶχα καὶ τοὺς δυὸ ἀπ' τὰ δεξιά μου. Κ' ἀρχίζουμε νὰ μιλᾶμε γιὰ τὸ χωριό μας, γιατὶ κ' οἱ τρεῖς εἴμασταν ἀπ' τὸ ἴδιο χωριό. Στὸ χαράκωμα κανένας συχνὰ μιλᾶ γιὰ τὸ χωριό του κι' ἂν δὲ μιλᾶ τότες τὸ φέρνει μπροστά του μὲ τὴ σκέψη. Ἡ κουβέντα μας θὰ βάσταξε ἴσα μὲ μισὴ ὥρα. Κ' ἄξαφνα φτάνει μιὰ σφαῖρα —μιὰ μονάχα— μὰ ἐκαλὴ αὐτὴ τὴ φορά.

Πέρασε τὸ κεφάλι τοῦ Πέτρου ἔπειτα τὸ κεφάλι τοῦ Δοῦκα κι' ὅπως ἐγὼ ἤμουνα κομμάτι ἀψηλότερος ἀπ' αὐτοὺς, πέρασε μονάχα τὸ λαιμό μου.

—Κ' ὕστερα;

– Κ' ὕστερα τρόβηξε στὸ διάβολο. Ὁ Πέτρος ἔπεσε χάμου μπρούμυτα.

Ὁ Δοῦκας ἀνασηκώθηκε, ἔκανε πέντε ἕξη πάσσα ἀρκουδίζοντος ὡς τὴν κλίνη τοῦ ἀμπρί, κι' ἐκεῖ ἄρχισε νὰ σκάφτει τὴ γῆς μὲ τὰ νύχια του καὶ μὲ τὰ δόντια του σὰν τὸ κουνέλι κ' ὕστερα τίποτα πιά. Ἤτανε πεθαμένος. Μὰ ἐμένα τὸ αἷμα μου ἔτρεχε δεξιὰ κι' ἀριστερὸ, καὶ σκέφτηκα τότες πὼς ἔπρεπε νὰ φύγω ἀπ' ἐκεῖ. Ἄρχισα νὰ τρέχω λοιπὸν, προσπαθώντας νὰ σταματήσω μὲ τὰ δάχτυλά μου τὸ αἷμα ποὺ μοῦτρεχε ἀπ' ὅλες τὶς μεριές. Σκεφτόμουνα. Μιὰ μονάχα σφαῖρα Θεέ μου! τὶ τρομερὴ δύναμη! Ἤτανε βέβαια ἐξαιρετικὰ τῆς προκοπῆς αὐτὴ ἡ σφαῖρα. Καὶ μπροστά μου ὁ Ὑπασπιστής. Τότε τοῦ λέγω : «Σᾶς τῶχω πεῖ Ὑπασπιστά μου πὼς ἡ γωνιὰ ἐκείνη δὲν ἄξιζε τίποτα.» Μὰ μοῦρθε αἷμα ἀπ' τὸ στόμα καὶ δὲν εἶπα τίποτα ἄλλο. Μόνο ξανάρχισα τὸ τρεχτό μου.

Μιὰ βαθειὰ σιωπὴ ἀκολούθησε τότε κι' ἀκούω μιὰ φωνὴ νὰ ψιθυρίζει μὲ πεστικότητα.

— Ἐσὺ εἶσαι τυχερὸς ἄνθρωπος.

Πάλι βαθειὰ σιωπή. Ἡ κατοιγίδα ξεκουνᾶ τὰ παράθυρα σὰν νὰ ἔδινε δυνατὴ γροθιά. Ἡ σάλα φωτίζεται ἀδύνατα μ' ἕνα κερὶ ποὺ θορρεῖς καὶ χορεύει. . .

Ὁ Ρουσέλος ὁ μικροκαμωμένος νοσοκόμος μας, πλέκει τρυπά, χώνοντας τὸ κεφάλι του κάτω ἀπ' τὸ φῶς.

Φουμάρω μιὰ πίπα καυτερὴ καὶ γλυκειὰ σὰν.. τὴν πίσσα τῆς Κόλασης. Πρὶν νὰ φύγω συλλογίζουμαι τὸν Ἀντώνα ποὺ εἶναι ἀμίλητος πάντα καὶ ποὺ βλέπω τὴ μακρυά του σιλουέττα στὸ βάθος τῆς σάλλας. «Κοιμᾶται ὅλο τὸν καιρὸ, μοῦ λέγει ὁ Μουλὲς, κοιμᾶται ὅλη τὴν ἡμέρα».

Κοντεύω στὸ κρεββάτι του, σκύφτω ἀπάνω του καὶ ξεχωρίζω δυὸ μεγάλα ὁλάνοιχτα μάτια, ποὺ μὲ κυττάζουν σταθερά, σοβαρὸ, ἀνάμεσα στὸ σκοτάδι.

Καὶ τὰ μάτια εἶναι τόσο λυπημένα τόσο βαθειὰ ποὺ νιόθω τὸν ἑαυτό μου πληγωμένο ἀπὸ μιὰ ἀγωνία ἀδύναμη.

— Κοιμᾶσαι πολὺ, φτωχέ μου Ἀντώνα !

— Μὴ τοὺς ἀκοῦτε, καὶ δὲν εἶναι ἀλήθεια. Ἐσεῖς ξέρετε πὼς δὲ μπορῶ νὰ κοιμηθῶ, καὶ ξέρετε ἀκόμα πὼς δὲν θέλουν νὰ μοῦ δώσουν κανένα ὕπνωτικό... Τ' ἀπομεσήμερο διάβασα λίγο. Μ' αὐτὸ δὲν εἶναι κανένα πρᾶμα ἐνδιαφέρον. Ἄχ ! νὰ μποροῦσα νἄχα τίποτε ἄλλο...

— Δεῖξέ μου τὸ βιβλίο σου Ἀντώνα. Μὲ τὸ πηγοῦνι μοῦ δείχτει μιὰ μικρὴ φυλλάδα.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀνέβω τὸ τσακμάκι μου πάνω στὸ γρίζο του ξώφυλλο καὶ διοβίζω : «Περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς προσευχῆς».

— Πολὺ καλὰ, Ἀντώνα, θὰ προσπαθήσω νὰ σοῦ βρῶ ἕνα βιβλίο μὲ εἰκόνες.

Πῶς πᾶν τὰ κέφια ἀπόψε ;

— Τὰ κέφια ! Ἄσχημα ! πολὺ ἄσχημα. Τέλειο ξεπάγωμα !

Τὰ πόδια του ἤτανε ὁλότελα παγωμένα, καὶ ἀρχίζει νὰ ὑποφέρῃ τόσο πολὺ ποὺ ξεχνᾶ τὴ μεγάλη πληγὴ ποὺ τοῦχα σκαμμένη στὸ πλευρὸ, καὶ ποὺ αὐτὴ μονάχη ἦταν θανάσιμη, μὰ δίχως πόνο.

Μετάφραση Β.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΒΙΒΛΙΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Πήραμε τὴν τελευταία βδομάδα τὶς παρακάτω καινούριες ἐκδόσεις :

«Μακεδονικὰ Γράμματα», λογοτεχνικὸ περιοδικὸ Θεσσαλονίκη. Ἀριθμὸς 6—12 τοῦ Ἰούνη. Διευθυντὴς Ράδος Χατζηνάσης. Περιεχόμενα Σίτσας Καραϊσκάκη. Τρίφυλλα. — Μιχαὴλ Στασινοπούλου. Ἀναμνηση. — Ἄκι Μιράνα. Ἐλεγεῖα στὴν ἀδερφή. — Χ. Παϊδούση. Ὦ Παρθένα. — Ἀποστόλου Ν. Μαγκανάρη Κάποιε, ὧρες. — Νίκου Πάλλη. Ἀγάπη. — Τάκη Σταματοπούλου. Στοχασμοί. — Στέφανου Ἀγκάθη. Κιαύτός. — Σώτου Γαρδένη. Λίγες μέρες ζωῆς κ. ἄ. δ.

«Ὀρφεὺς», λογοτεχνικὸ περιοδικὸ, Κέρκυρα. Τεῦχος ΙΑ—ΙΒ, 15 Ἰουνίου - 15 Ἰουλίου 1913. Συνεργασία Δ. Καλογεροπούλου, Σπ. Δοβρανου, Α. Περαικοῦ, Γ. Παπακώστα, Ὀρ. Φακύρη, Γιαν. Στύπα, Πίπη Μαρτίνη, Γ. Πελεγὲν, ἄ.δ.

«Παναθήναια». Νέα Ὑόρκη, φυλλάδ. Ἰουνίου. Περιεχόμενα Γαβριηλίδου (χαρακτηριστικὰ Χριστοῦ), Κώσια Οὐρανη (Τρίτο Χορίτσι), Ν. Πολίτου (Μαρμαρωμένος Βασιλιᾶς), Γερ. Σπαταλᾶ (Κληρονόμος τῆς θείας), Λασκαράτου (Ἐγωϊστὴς), Γ. Φερτσέτη (Τιμωρία καὶ Μετάνια), Κ. Πασαγιάννη (Νεραϊδόκοσμος), Δ. Καλογεροπούλου (Κοινωνικὴ πεῖρα), κ. ἄ. διάφορα.

«Ἐθνικὸς Κῆρυξ», Νέα Ὑόρκη, φυλλάδιο Μαΐου. Περιεχόμενα : Robert de Praz (Χαρακτὴρ Γυναικὸς), Φιλοτέχναι (Μυστήριον τοῦ κάλλους), Καρόλου Νιὴς (Ἡ Κύπρος κατὰ τὸν 14ον Αἰῶνα), Τ. Δημόπουλος (Νεοελληνικὴ Τέχνη), Κιμ. Δούκας (Ἑλληνικὸν Πνεῦμα εἰς τὴν Ἀμερικὴν) Α. Καραβίτσα «Ἡ Πατρίδα), κ. ἄ. δ.

«Βίγλα», λογοτεχνικὸ περιοδικὸ, Μεσολόγγι. Πήραμε τὸ φύλλο τοῦ Ἀλωνάρη. Ἔχει μέσα: Κ. Πολέμη ***(Ἡ Βίγλα)***, Λ. Πορφύρας (Ἀπ' τὶς φωνὲς τῆς θαλασσας), Ν. Κατηφόρης (Ἀπ' τὸ μαχαῖρι τοῦ Νεκροταφείου), Σ. Νικοκαβουρας (Γυναίκα), Γ. Τσουκαλᾶ (θυμᾶσα) Ἰ. Παναγιωτόπουλος (Ὀμορφες νεκρὲς), Ἰούλ. Συνγουλιέρος (Ἑβραῖοι Ποιητές).

«Κοινότης», Ἀθῆναι. Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις, φύλλον ἀριθ. 25. Κ. Κλεινίας (ἐγκατάστασις προσφύγων καὶ οἱ ὑπεύθυνοι ὑπουργοὶ), Ν. Ἀναγνωστόπουλος (Ὁμοσπονδιακὴ ὀργάνωσις τῶν Κοινοτήτων), Ἰ. Παποϊωάννου (Ἂς ἐξοστρακήσωμεν ἀλλήλους), Ὀμπσερβάτορ (Μολυβιὲς ἀπ' τὸ καΐκι),

«Φωνὴ τοῦ Στρατοῦ», 10 Ἰουλίου. Συνεργασία διαφόρων συναδέλφων τῶν συνόρων Βγαίνει στὸν Τ. Τ. 940. Διευθυντὴς Α. Ι. Σταματίου.

«Τὰ πρῶτα βήματα τοῦ Καίσαρος Βοργία» τοῦ Ζὰν Ρισπὲν ἔκδοση Βιβλιοπωλείου Κασιγόνη. Ἀλεξάνδρεια. Μετάφραση Γ. Ἀρβανιτάκη.

Ἐκοπνίσατε τὰ νέα τσιγάρα τοῦ Βαρβαγιάννη :

::: ΦΑΙΔΡΑ :::

Μόνον μὲ 3.50 λιανικῶς

Δοκιμάσατέ τα καὶ θὰ δῆτε οἰκονομίαν, ὑγείαν, καὶ ἀπόλαυσιν κοπνιστοῦ.

Τὰ καπνὰ τρίτης ποιότητος δρ. 2.50.

Στέρνετε τὴν «Καμπάνα» στοὺς φαντάρους τοῦ Ἔβρου

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἀνάμεσα στὰ μάτια σου...

Ἀνάμεσα στὰ μάτια σου
ποῦναι σὰ δυὸ ζουμπούλια
Ὁ-γ-ῆλιος λάμπει ὁλημερὶς
κι' ὁλονυχτὶς ἡ πούλια

Μὰ πάνου ἀπὸ τὰ πούλουδα
μπαλέβω τὲ δυὸ φεῖδια
Τὰ μάβρα τὰ ὁλοζώντανα
τὰ δυὸ σμιχτά σου φρεῖδια.

Κλαίγω τὸν ἀνθοτρυγητὴ
ποὺ σίμωσε γιὰ χαζὶ
Κι ἀπ' τὸ φτερμέλι κέρωσε
κι πῆγε ἀπ' τὸ μαρίζ..

Ν. Κάππα.

ΨΥΧΗ ΑΜΑΡΤΩΛΗ

Κάπου ἀλυχτᾶ σταυροδρόμο
θρηνητερὰ σκυλὶ
στὸ κρύο τὸ μεσονύχτι
κι' ἡ σκέψη μου μπερδέβεται
τρεμάμενη δειλὴ
σ' ὁλόμαυρο ἕνα δίχτυ.

Ἀνήμπορη σταμάτησε
κι' ἡ πένα στὸ χαρτὶ
στὸ γύρισμα τοῦ φύλλου
Μιὰ κολασμένη ἀκούω ψυχὴ
στὴν ἁμαρτία δετὴ
στ' ἀλύχτημα τοῦ σκύλου.

Σίτσα Καραϊσκάκη

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟ'Γ ΣΑΣ

= Δυὸ γεγονότα συγκίνησαν τὴ βδομάδα ποὺ μᾶς πέρασε τὸν τόπο.

— Ὁ ἔρχομός τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως κ. Δοξιάδη.

— Καὶ τὸ ἀόγμα τῆς ἔκθεσης τῶν ἔργων τῶν ζωγράφων Μαλέα καὶ Κόντογλου καὶ Κας Κοῦμπο.

— Τὸ πρῶτο συγκίνησε τοὺς πρόσφυγες καὶ ξεχωρισιὰ . . . τὰ προεδρεῖα τους.

— Τὸ δεύτερο συγκίνησε ὅλους τοὺς φιλότεχνου , τοὺς κατοίκους καὶ ἐποίκους.

— Ἡ Σάλα τοῦ Γυμνασίου εἶναι ἕνα περιβόλι καλλιτεχνικῆς χαρᾶς.

— Ἡ ζωὴ, πηδᾶει ὁρμητικὴ ἀπ' τοὺς πίνακες τοῦ Μαλέα.

— Τὰ μάγια τοῦ φωτὸς, τὰ παιχνίδια τῶν ἴσκιων, καὶ τὰ μυστήρια τῶν χρωμάτων καὶ τῶν σχημάτων.

— Συλλαμβάνουνται μὲ μιὰ δημιουργικὴ φρεσκάδα ἀπ' τὸ σοφὸ πινέλο τοῦ Μαλέα.

—Καὶ τραγουδάνε τὸ αἴσθημα καὶ τὴ ζωή.

— Μὲ χίλιες γλῶσσες καὶ μὲ χίλιους τρόπους.

— Ὁ πρῶτος ποὺ ἄνοιξε τὸ πουγγί του πρὸς τὴν ὡραία τέχνη.

— Ἦταν ὁ κ. Παναγ. Καμπούρης.

— Πῆρε ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ γοητευτικὰ κομμάτια τῆς Μυτιληνιᾶς ζωῆς.

— Μιὰν ἀκριβοπαλιὰ μὲ τὰ πευκάκια καὶ τὸ κάστρο στὸ φόντο.

= Τὰ Ἀγορτικὰ ἐκθέματα τοῦ Κόντογλου κινοῦν πρῶτα τὴ γενικὴ προσοχὴ καὶ κατόπι τὸν θαυμασμό.

— Εἶναι μιὰ σαστὴ ἀποκάλυψη τῶν καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

— Καὶ τῆς κατοπινῆς περιόδου.

— Ποὺ βασιλεύει ὁ θεοκρατισμὸς μοναχὰ στὴν τέχνη.

— Οἱ ζωγραφιὲς τῆς Κυρίας Κούμπα γενικὰ κανουνε μιὰ χαρούμενη κατάπληξη.

— Ξεχωριστὴ ἐντύπωση μᾶς κάνανε τὰ «ψάρια» καὶ τὸ «βάζο μὲ τὴ μυγδαλιά.»

— Καθὼς καὶ ὁ πολυτελέστατος ἐκεῖνος πίνακας μὲ τὰ σταφύλια,

— Καὶ μὲ τὸ ἀτλόζι φόντο,

— Ποὺ τρίζει λές.

= Τὰ μελτέμια ξανάρχεψαν.

— Φυσάνε φρέσκα καὶ δροσερά.

— Τὰ βράδια μάλιστα.

— Δροσερὰ μέχρι....παρεξηγήσεως.

= Τὴν Κυριακή.

— Ἔγινε πάλι ἡ συνηθισμένη «ἔξοδος» ὁλάκερης τῆς Μυτιλήνης.

— Ἕνα ποτάμι ἀπὸ ὁμορφόκοσμο,

— Γεμάτον νιάτα καὶ δροσιά,

— Πλημμύρισε ὅλους τοὺς περιπάτους τῆς πόλης μας κιόλα τὰ ὑπαίθρια κέντρα.

— Ὁ Κῆπος, τὸ Κέντρο, τ' Ἀγροκήπιο, τὰ Τσαμάκια, κι' ὁ Μακρὺ Γιαλὸς, στὶς δόξες τους.

= Τὸ ροδίνι ἐγυρίστηκε μὲ ἐνθουσιασμό . . . συγκινητικὸ σχεδόν.

— Προτείνουμε μιὰ θαυμάσια ἰδέα στὸν κ. Δήμαρχο.

— Νὰ δέσει ἀπὸ ἕνα σπαγγάκι στὰ πυροποιδῆ μπράτσα τῶν ροδανιστῶν.

— Καὶ στὰ χέρια τῶν ροδανιστάδων.

— Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ σπαγγάκια, μαζί.

— Νὰ ἑνώνουνται σὲ μιά, συνισταμένην, νὰ ποῦμε.

— Πῶς θὰ βάζαμε σὲ κίνηση ἕνα τερατῶδες μαγγανοπήγαδο.

— Τί γνώμη ἔχει πάνου σ' αὐτὸ ζήτημα ὁ ἀγαπητὸς κ. Φούσκας ;

— Δὲν εἶνει κρῖμα κιἄδικο, δὲν εἶναι κιάμαρτία, νὰ φεύγει τόση δουλειὰ στὰ χαμένα ;

— Ἔτσι θὰ πατιοῦτανε ἄφθονα κιόλοι οἱ ντόπιοι κ' οἱ πρόσφυγες.

— Καὶ θἄφτανε τὸ νερὸ γιὰ νὰ πλυθοῦνε ἀκόμα κ' οἱ κάτοικοι τοῦ Βουναρακιοῦ.

— Ποὺ τζιτζιρίζουνται, ὅπως ξέρετε κ. Δήμαρχε, χρόνια τώρα.

— Καὶ συνάπτουν μάχες δημοτικὲς καὶ νυχτερινὲς ἐκστρατεῖες ποὺ βαστᾶνε ὥς τὴν αὐγή.

— Γιὰ νὰ πάρουν ἕνα ντενεκὲ νερὸ γιὰ τὸν πλύστο τους καὶ γιὰ τὸ φαΐ τους.

— Τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ διάφορα μασούρια.

— Ἀντιτυρᾶνε πλουσιοπάροχα τὰ πορτέρια τῶν προνομιούχων συμπολιτῶν.

— Ποὺ ἄρχισαν νἀγορίζουν καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ Κόσμου ἀκόμα.

— Πότε θἄρτη κ' ἡ σειρὰ τοῦ ἀγέρα νὰ μοιρίζεται μὲ μασούρια ;

= Τὸ «Ζ'ππειο» τὴν Πέμπτη ἔχει γιὰ σουαρὲ ντὲ γκαλά.

-- Τὴ συνέχεια τῆς παρέξενης καὶ τρομερῆς: «Ζίσκα.».

— Ὁ «Ἀλκαῖος» τὴν ἴδια μέρα δίνει στὴ λαϊκή του γιορτή.

— Τὴ συνέχεια τοῦ «Υἱοῦ τῆς Νυχτός».

— Τὴν ἀριστουργηματικὴ αὐτὴ ταινία.

— Πολὺ ἀλήθεια τιμᾶ τὴ διεύθυνση τοῦ κινηματογράφου μας.

= Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔδειξε πὼς κοντὰ στἄλλα ἔχει πολὺ προοδεμένο γοῦστο,

— Καὶ συγχρόνως ποιητικὴ καρδιά.

— Ἐπισκέφτηκε χτὲς τὴν ἔκθεση,

— Κι' ἀγόρασε διάφορα ἔργα τῶν δυὸ ζωγράφων μας,

— Διαλεγμένα μὲ ἕνα αἴσθημα ποὺ τὸν τιμᾶ

— Στὴν εἴσοδο, στὸν ἔφεδρο εἰσπράχτορα τοῦ Σ. Ε. Σ,

— Μέτρησε 50 δραχμὲς γιὰ τὸ εἰσιτήριό του.

— Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία, καὶ τὸ λέμε γιὰ κείνους ἀπ' τοὺς παραλῆδες ἐπισκέπτες τῆς ἔκθεσης.

— Ποὺ φεύγοντας δίνουν . . . τὸ χέρι τους καὶ . . . . τὰ συχαρίκια τους στοὺς καλλιτέχνες.

— Εἶναι πὼς ὁ κ. Δοξιάδης εἶναι φτωχὸς ἄνθρωπος.

— Καὶ πὼς ἐκτὸς ἀπ' τὸ μισθὸ τῆς ὑπηρεσίας του.

— Τὸ μόνο κεφάλαιο ποὺ ἔχει εἶναι ἡ ἐπιστήμη τοῦ γιατροῦ.

ἡ Κδουλόπετρα

Στρατιωτικὴ Διοίκησις Λέσβου

Διαταγὴ

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ὑπ' ἀριθμὸν 512 καὶ 714)53 Διαταγάς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης οἱ προτιθέμενοι ἐκ τῶν ἰδιωτῶν νὰ ταξιδεύσωσι διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δι' ἀτμοπλοίων ξένης ἐθνικότητος ἢ Ἑλληνικῶν τοιούτων ἄνευ μετὰ τὴν εἰς Παραλᾶ προσέγγισιν των μέλλουσι νὰ προσεγγίσωσιν εἰς Λιμένας ξένων ἐπιχρατειῶν, δέον ἀπαραιτήτως νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι δι' ἐγγράφου ἀδείας ἐκδιδομένης ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίας (Γραφεῖον Πλοί). Τὰ πρακτορεῖα θὰ ἐκδίδασι εἰσιτήρια μόνον ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς ρηθείσης τῶν πρακτόρων ὅντων προσωπικῶς ὑπευθύνων διὰ πᾶσαν παρείλειψιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δι' ἣν θὰ διώκωνται ποινικῶς ἐπὶ παραβάσει διατάξεων τοῦ Δ. Ξ. Θ Νόμου.

Κοινοποιηθήτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης Ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Λόγος» ἐπὶ δύο κατὰ σειρὸν ἡμέρας.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 18 Ἰουλίου 1923

Ἡ Γενικὴ Στρατιωτ. Διοίκησις
Ν. Ἀρχιπελάγους
κ. δ.
Κ. Διαμαντόπουλος
Λοχαγὸς Πλοιάρχου

2—2

Ἀλὰ Τούρκα !

— Σελάμ ! Σελάμ ! Σελάμ !

— Σελὰμ ἀλεῖκουμ ! Μὰ γιατὶ χαιρετᾶς ἀλὰ Τούρκα ἀδερφέ ;

— Δὲ χαιρετῶ. Κοπνίζω. ***«Σελάμ»*** εἶναι τὰ περίφημα τσιγάρα τοῦ Μπαρμπαγιάννη. Καὶ ἡ λέξη ἔγινε σύμβολο τῶν καπνιστῶν ποὺ νιώθουν τί τοὺς γίνεται.

— «Σελάμ», λοιπόν. «Σελὰμ» ἀλεῖκουμ καὶ ἀλεῖκουμ «Σελάμ» ! 1-2

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε πολὺ ὅποιος ἀπ' τοὺς συνδρομητές μας δὲν παίρνει ταχτικὰ τὸ φύλλο νὰ μᾶς τὸ μηνάει, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸ ποὺ τοῦ λίπει.

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

"ΣΚΡΑ"

ποιότης δευτέρα

λιανικῶς Δρχ. 3.50

ἀπὸ σήμερον

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»